UNIVERSITAS

Norges største studentavis | utgave 28 årgang 75 | www.universitas.no | 2. desember 2021

Jubileumsbilag

7 av 10 oslostudenter sier deltidsjobben går utover studiene

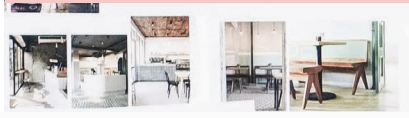

EMBLA (23) ER

AVHENGIG AV Å JOBBE FOR Å OVERLEVE

UiO glemte Marit (23):
FÅR IKKE DRATT PÅ UTVEKSLING LIKEVEL

Nyhet s. 8-9

Abid Raja er Venstres nye utdanningspolitiker

– Hadde jeg ikke hatt utdanning hadde jeg aldri vært der jeg er nå

Nyhet s. 12

De har vært i fengsel og cyberforsvaret:

MØT TRE STUDENTER I ISRAEL OG PALESTINA

Utenriks s. 20-23

STOR JULEØLTEST

Anmeldelser s. 28-31

UNIVERSITAS SØKER NYE JOURNALISTER OG FOTOGRAFER Se side 23

MENINGER

Redaktør: Endre Ugelstad Aas
endreuaas@gmail.com 901 95 375

Nyhetsleder: Live Tronstad
livetronstad@gmail.com 412 81 039

Fotosjef: Sindre Deschington

Desksjef: Sofie Martesdatter Granberg

Nettredaktør: Saga Eline Jonsson Hoff

Følg oss
www.universitas.no
facebook.com/UniversitasOslo
twitter: @universitas_no
instagram: universitas_offisiell

Tips oss
tips@universitas.no

Leder

Farvel til studentmillionene

I semesterets siste utgave av Universitas kan du lese at seks av ti studenter opplever at tiden de bruker på jobb går på bekostning av studiene. Det kommer frem i en undersøkelse gjort på vegne av analysebyrået Sentio for NSO og Universitas. En deltidsjobb ved siden av studiene kan både være berikende i seg selv, og nyttig med tanke på videre jobbsøking. Problemet oppstår først når deltidsjobben blir et belastende stressmoment i hverdagen. Lange og lavt betalte skift i serviceyrker og tjenestenæringen, ofte på kveldstid og i helgene, kan både trekke kreftene og motivasjonen ut av de fleste.

En måte å bøte på dette er å tilby studentene *relevante* og engasjerende deltidsjobber, som enkelt kan kombineres med studiene. Gjennom bevilgninger fra Kunnskapsdepartementet til en rekke studentrelaterte tiltak, har mange studenter kunnet spe på studiestøtten med en jobb som seminarleder eller fadderkoordinator så langt i 2021. Totalt ble det satt av rundt 230 millioner kroner til studentsamskipnader, fagskoler, høyskoler og universiteter. – Dette løser egentlig to problemer: ønsket om mer oppfølging og flere jobber som vil gi inntekt til studenter som sliter på arbeidsmarkedet, sa daværende forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim i en pressemelding 3. mars.

I september ba nettavisen Khrono om innsyn i hvor mye av midlene som vil stå igjen ubrukt ved årets slutt. Summen lå på drøye 70 millioner. Samtlige av mottakerne ba om å få videreført midlene inn i det neste året. Da neste års statsbudsjettet endelig ble banket igjennom fredag 26. november, kom det imidlertid frem at mottakerne er forpliktet til å tilbakebetale pengene de ikke rakk å bruke. Av de 13,3 millionene Universitetet i Oslo fikk utdelt, vil 8 millioner stå igjen ubrukt ved årsslutt. Pengene har blant annet blitt brukt til å lønne læringsassistenter ved universitetet. En jobb som både beriker studentene faglig og styrker undervisningskapasiteten. Til Khrono sier viserektor for utdanning Bjørn Stensaker at studenter vil kunne miste jobbene sine når pengene ikke videreføres. Det er skuffende at regjeringen ikke ser verdien av å opprettholde slike tilbud.

Snarere enn å få muligheten til utvikle seg faglig og tilegne seg verdifull undervisningskompetanse, kan vi regne med at mange av de rammede studentene må ut på jobbjakt på nyåret. Forsknings- og høyere utdanningsminister Ola Borten Moe mener det er selvsagt at midlene skal tilbakebetales i samme avis. Han trekker frem at dette var krisebevilgninger som skulle brukes når pandemien stod på som verst. De større problemene noen titalls studentmillioner kan bidra til å løse, tar han imidlertid ikke hensyn til. Studenter har tross alt godt av en jobb *ved siden av* studiene.

Vi tar juleferie

Utgaven du nå holder i hånda er den siste for året. Vi takker for følget i 2021 og er tilbake med en rykende fersk avis 13. januar.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden SiO. Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: Jone Trovåg
j.v.trovag@universitas.no 99 57 39 67

Annonseansvarlig: Geir Dorp
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: Moltke Moes vei 33

Post: Boks 89 Blindern, 0314 Oslo

Epost: universitas@universitas.no

Nettside: www.universitas.no

Fri praksisslavene

Jeg er privilegert. For jeg blir ikke tvunget til å drive slavearbeid. Lite visste jeg at tilfellet mitt var unikt.

Praksis

Ingrid Elida Karo Johansen,
journalist i Universitas

Jeg er praksisstudent og får 40 prosent av journalisters grunnlønn av NRK. Det tilsvarer 15.518 kroner i måneden før skatt, og det er ikke akkurat i nærheten av lønna til de som sitter på skrivebordene ved siden av meg.

Men vet du hva? Det er faktisk ikke så verst. For nå skal jeg si deg noe.

Jeg har råd til gulost. Ikke sånn Firstprice eller Norvegia. Jeg har råd til vellagret Østavind og Jarlsberg.

Jeg sa jo det. Jeg er privilegert. Nå skal jeg fortelle deg hvem det er synd på.

Det er synd på venninnen min, la oss kalle henne Maia, som har sykepleiepraksis i barnepsykiatrien, og som blir sparket, dyttet og skreket mot av de innlagte.

Og det er synd på kompisen min, la oss kalle ham Bjørn, som er i lærerpraksis, og som sitter oppe til klokken ett på natta for å lage matteopplegg til barna. For hvor mye får Bjørn og Maia betalt? Ingenting. Er det annerledes hos private høyskoler og bedrifter, lurer du kanskje på? Ikke nødvendigvis. En annen kompis av meg, la oss kalle ham Steffen, studerer prosjektledelse på Høyskolen i Kristiania. På studiet hans lager de sine egne praksisavtaler, men de får beskjed om at de ikke kan forvente lønn av arbeidsgiver.

> **Det går en grense for hvor mye man orker å gjøre, når en klapp på skulderen ikke betaler for strømregningen som venter**

Maia, Bjørn og Steffen er ikke et tilfeldig utvalg av eksempler. I våres skulle Universitas kartlegge hvilke studier med obligatorisk praksis som lovet en (symbolsk) lønn til studentene sine. Tiden fløy, og tallene ble aldri publisert, men dette svarte altså Oslomet og Universitet i Oslo: Kun ett av 38 studier tilbød lønn i praksis på Oslomet. Dette var, trommevirvel, bachelor i journalistikk. På UiO hadde ingen av 16 studier med obligatorisk praksis lønn til studentene. Begrunnelsen? «Praksis som inngår i studieprogrammene er en del av læringsutbyttet. Studentene får ikke lønn for dette», svarte universitetet. Studiestedene må gjerne arrestere meg om disse tallene ikke lenger gjenspeiler virkeligheten, men jeg mistenker dessverre at det ikke er tilfellet.

Jeg måtte komme til bunns i hvorfor det var akkurat journaliststudentene som gjorde seg fortjent til å ikke drive slaveri. Årsaken var klar: En avtale mellom Norsk Journalistlag (NJ) og arbeidsgiversiden som ble forhandlet frem for flere år siden. «Studentene jobber i praksisperioden som journalister, og NJ ønsker ikke at de skal utgjøre gratis arbeidskraft», sa Anne Fogt, tidligere instituttleder ved journalistikk og mediefag på det som da het Høgskolen i Oslo og Akershus til Khrono for noen år siden. Hvorfor tillater da andre fagforeninger at studentene deres utgjør, nettopp, gratis arbeidskraft?

Det er *lovfestet* at statlige arbeidsgivere skal gi en viss prosentandel lønn til lærlinger på videregående skoler, så hvorfor null, nada og niks til praksisstudenter? Arbeidet en lærling gjør, er også en del av deres læringsutbytte, og der har de løst læring versus arbeid-problematikken godt: Lønnen til lærlinger stiger vanligvis jo lenger i lær-

Arkivaren

Historiske skråblikk av Amanda «Skøyer'n» Schøyen

ØNSKELISTE JULEN 1999: NYE UTTEGNERE

O Tannenbaum, o Tannenbaum! Endelig er det jul igjen! I 1999 feiret Universitas høytiden med en aldri så liten fotonovelle. Listen over medvirkende var intet mindre enn stjernespekket: Sportsanker Karen Marie Ellefsen opptrådte som skurk fra Norges Bowlingforbund, mens antropologi-ikonet Thomas Hylland Eriksen gestaltet rollen som Solbrun Professor. Tittelen? «Et nyttårsmareritt». Det virkelige marerittet her er imidlertid den grafiske utformingen. Håper det lå kull under juletree til den som valgte skrifttypen i tittelen! .

Universitas 1. desember 1999

HELT KORKA EKSAMEN

I 2004 kostet det 100.000 kroner å leie Kringkastingorkesteret (KORK) for en dag. For musikkstudentene på UiO som skulle avlegge eksamen i orkestrering stilte imidlertid symfoniorkesteret opp gratis. Universitas' journalist på stedet kunne melde at kurslæreren satt på kne og spilte luftpiano mens eksamensoppgavene til studentene ble framført. Ingenting som får i gang rockefoten – nei, flygelfingrene – som litt Tsjajkovskij!

Universitas 28. januar 2004

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

lingperioden de kommer. Når de starter, og gjerne observerer mye, får de 30 prosent av lønnen, men når de nærmer seg slutten av perioden og jobber som en hvilken som helst annen ansatt, får de 80 prosent. Jeg ser ikke noe grunn til at studenter ikke fortjener det samme.

Det handler ikke bare om hva man gjør seg fortjent til eller ikke. Det handler om å klare seg til livets opphold. Khrono har skrevet om studenter som sliter med å få timene til å gå opp i en hverdag med å være fulltid praktikant og samtidig jobbe. På lærerstudiet har for eksempel flere deltidsjobber på skoler, men når man da også er i praksis som lærer, som utgjør samme arbeidstid, er det rett og slett ikke mulig å jobbe samtidig. Da må man lene seg på studiestøtten, og det er ikke akkurat noe nytt at den bare strekker til husleie og et par brødskiver.

Jeg tror til og med, dette kommer kanskje som et sjokk, men grip deg fast, at Maia, Bjørn og Steffen gjør en enda bedre jobb med noen usle tusenlapper for den jobben de gjør. Det går en grense for hvor mye man orker å gjøre, når en klapp på skulderen ikke betaler for strømregningen som venter.

Jeg vet at dette er for mye og be om, men tenk om Maia, Bjørn og Steffen hadde hatt råd til gulost. Kanskje til og med vellagret Østavind og Jarlsberg.

Nei, sorry, det der var vel å be om for mye.

Vi er billige studenter, så vi klarer oss med Firstprice. Men for all del, ikke la oss være slaver.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av **Hanne Jones Solfjeld**

Powenap: Universitas går i dvale fram til januar.

UNIVERSITAS

TIPS OSS:

tips@univerisitas.no

UTTEGNERE:

Emilie Waldal
Sivert Bjelland Sevatdal
Sofie Martesdatter Granberg

DESKJOURNALIST:

Amanda Schøyen

KORREKTURSJEF:

Harald Nordbø

Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

nyhetsredaktør: Live Tronstad
livetronstad@gmail.com 412 81 039

NYHET

På med maska! På med maska!

Munnbind-o-rama: Støre-regjeringen innførte tirsdag nye nasjonale tiltak og anbefalinger på grunn av økt smittetrykk. Fra og med onsdag må alle holde seg hjemme i karantene dersom en annen i husstanden har fått påvist koronasmitte, samt isolere seg i fem dager, uavhengig av vaksinasjonsstatus. Atter en gang anbefaler regjeringen å flekke på seg munnbind når man reiser gjennom hovedstaden med kollektivtrafikk. Ta det med et smil (som ingen ser)! Kanskje en lavterskel Maskorama på trikken er akkurat det du trenger når eksamensperioden står på som verst. *LT*

EMBLA (23) JOBBER 50 PROSENT VED SIDEN AV STUDIENE:

– SKREKKSCENARIOET ER Å B

Avhengig av jobb: HK-student Embla Sætre Borchgrevink (23) er en av over 70 prosent av oslostudenter som har en jobb ved siden av studiene. Den er hun avhengig av for å få hverdagen til å gå rundt.

Seks av ti norske studenter som har deltidsjobb oppgir at det påvirker tiden de kunne brukt på studier. Verst er det for studentene i Oslo.

Work, work, work

tekst Alida de Lange D'Agostino
foto Aurora Meløe og Isabel Svendsen Berge

– Hvis jeg jobber går det kanskje utover studiene, men hvis jeg ikke jobber går det utover økonomien, sier Embla Sætre Borchgrevink (23).

Hun er en del av de 75 prosentene av studenter i Oslo som jobber ved siden av studiene. Det viser en ny undersøkelse gjennomført av Sentio på vegne av NSO og Universitas (se faktaboks). Borchgrevink studerer Art Direction ved Høyskolen Kristiania, og har akkurat begynt i en deltidsjobb i 50 prosent stilling. Hovedgrunnen til at hun vil ha deltidsjobb er inntekt. Arbeidserfaring er et pluss.

– Jeg blir like stresset av å jobbe ved siden av studiene som å ikke jobbe. Jeg får konstant dårlig samvittighet når jeg ikke har deltidsjobb.

500 kroner til mat

Til tross for at mange studenter må ha en ekstra inntekt for å få endene til å møtes, var høyere utdanningsminister Ola Borten Moe (Sp), tidlig ute med å si at han ikke har planer om å øke studiestøtten. Borchgrevink er en av flere studenter som er avhengig av en ekstra inntekt.

– *Hadde du klart å leve på 8600 kroner i måneden?*

– Nei, absolutt ikke. Jeg betaler 6000 kroner i leie, noe som egentlig er ganske bra for å være Oslo. Det er ikke inkludert strøm. Jeg er veldig bekymret for strømregningen.

Kollektivet hennes har en enighet om at de ikke skal skru på varmen, men hun tror de er nødt til å gjøre det snart. Inntil videre er ovnen på rommet skrudd av.

– Vi sitter i stuen pakket inn i tre gensere og dynene våre. Det er litt komisk, sier hun og legger til:

– Jeg har også andre faste utgifter. Treningsmedlemskap, månedskort, og så videre. Jeg har kanskje 500 kroner igjen av studiestøtten å bruke på mat i måneden. Så den ekstra inntekten er helt nødvendig.

Å leve på bare studiestøtten blir ikke en realitet for Borchgrevink med det første. Hun understreker at hun er heldig som har sparepenger, og en jobb som er relevant for studiene.

– Om det ikke hadde vært tilfellet, så hadde det vært et

Jeg får konstant dårlig samvittighet når jeg ikke har deltidsjobb

Embla Sætre Borchgrevink, student ved Høyskolen

Neste stasjon er...

...Oslo Science City! Det er i hvert fall luftet som en idé til hva dagens «Forskningsparken» – stopp på Blindern skal hete i framtiden, melder Aftenposten. Det kommer nemlig til å ligge midt i smørøyet til det nye innovasjonsdistriktet med samme navn, dersom aktørene bak prosjektet (deriblant Oslo kommune, UiO og SiO) får det som de vil. Med på laget har de fått med seg den anerkjente arkitekten Bjarke Ingels, som vil at distriktet «skal være en levende by som er aktiv 24 timer i døgnet». Foreløpig tidshorisont er 2045. *LT*

5 millioner til SO.23

Studentpenger: Forhandlingene om neste års Oslo-budsjett er over. Til sammen klarte Rødt å flytte på 463 millioner kroner. 5 millioner av disse skal gå til det nye studenthuset i St. Olavs gate 23. – Til sammen ønsket vi oss 10 mill. fra Oslo kommune over budsjettet for 2022 og 2023. At vi nå får halvparten er helt fantastisk, sier VT-leder Maika Maria Godal Dam til Universitas. I tillegg kutter ikke byrådet i støtten til Jurk og Jussbuss. Les mer på Universitas.no. *EUA*

ARE LEVE PÅ STUDIESTØTTEN

skrekkscenario å bare leve på studiestøtten. Jeg tror det er litt den frykten som «kicker inn» med en gang jeg står uten jobb.

Selv om hun er glad for en jobb hvor hun kan hente mye erfaring, blir hun bekymret når hun tenker på hvor mye hun har å gjøre.

– Hvis jeg studerer 100 prosent og jobber 50 prosent, så blir det jo i teorien 150 prosent.

Hun synes det er synd at man er avhengig av å jobbe for å overleve, og tenker spesielt på de hun kjenner som ikke klarer å ha en deltidsjobb. At ministeren ikke vil øke studiestøtten og samtidig mener at deltidsjobb er positivt, stiller hun seg kritisk til.

– Det virker som at han har litt lite bakkekontakt med studentene, sier hun.

Regjeringen skuffer

Leder av Norsk Studentorganisasjon (NSO) Tuva Todnem Lund er bekymret over tallene som kommer frem i undersøkelsen. Hun mener de er alt for høye.

– Det er veldig synd at studenter som skal bruke energien sin på studier, ikke har mulighet til å faktisk gjøre det.

Statssekretær i Kunnskapsdepartementet Oddmund Løkensgard Hoel skriver i en e-post til Universitas at han synes det er mye positivt med jobb, men at det er et dilemma når så mange studenter sier jobb går utover tiden de bruker på studier.

«Derfor må vi se på hvilke grep som vil ha størst effekt på studentenes økonomi. Bygging av flere studentboliger blir viktig, fordi husleie er en så stor utgift for studentene.»

Til dette svarer Lund at studentboliger er et godt tiltak, men at det kommer en relativt liten andel av studentene til gode.

Hun viser til Eurostudent-undersøkelsen som ble lansert tidligere i høst. Den slår fast at en økende andel av studentenes samlede inntekter kommer fra deltidsjobber. I gjennomsnitt hadde studenter 19 000 kroner å rutte med i måneden i 2019. Betalt arbeid og jobbinntekter utgjør 53 prosent av dette. Offentlig studiestøtte fra Lånekassen utgjør 32 prosent.

Stress: Psykologprofessor Silje Endresen Reme mener deltidsjobbing for studenter er uheldig.

– *Hvorfor tror du at det har økt?*

– Jeg tror det henger sammen med at studiestøtten mer eller mindre har stått på stedet hvil. Samtidig har leieprisene og levekostnadene i Norge gått veldig opp. Spesielt i Oslo.

En av løsningene til NSO er å øke studiestøtten. Derfor synes Lund det er synd at regjeringen har gått tilbake på nettopp dette. Borten Moe har tidligere sagt til Universitas at han ikke har tenkt til å ta avstand fra at man jobber ved siden av studiene. Han mener at man alltid har gjort det, og alltid kommer til å gjøre det.

– Senterpartiet gikk til valg for å øke kjøpekraften til norske studenter. Arbeiderpartiet gikk til valg på å øke studiestøtten. Det er synd at de så vidt har kommet inn i regjering før de avkrefter at de skal følge opp på det de har lovet, sier Lund.

Hun presiserer at det ikke er negativt i seg selv at studenter har deltidsjobber. Imidlertid mener hun at det har gått for langt når man er avhengig av å jobbe for å overleve, og at tiden du bruker på jobben går utover tiden du bruker på å studere.

– Studenter er jo også vanlige folk, de er også avhengige av å kjøpe mat, leie bolig, dra til legen og ikke minst leve livene sine.

Må ha råd til å leve også

– Jeg digger det jeg studerer og skulle gjerne hatt mer tid til å lese ting frivillig, men jeg rekker jo så vidt bare det som er pensum, sier Mia Johanne Lund Fagervoll (23).

Hun studerer master i musikkvitenskap ved UiO og jobber som servitør på en gastropub i 40 prosent stilling ved siden av. Hun beskriver hverdagen som det å ha en fulltidsjobb og en deltidsjobb i tillegg.

– Jeg føler ofte at jeg ikke får tid til å hente meg inn igjen før en ny uke med studier starter siden jeg ofte jobber i helgene, sier hun.

Fagervoll mener selv at hun bruker veldig lite penger, og at det meste går til faste utgifter. Likevel hadde hun ikke klart seg med bare studiestøtten. Derfor blir hun oppgitt av at ministeren ikke har planer om å lette på stresset med jobb og studier.

– Det er ikke lett å studere og ha jobb på siden. Jeg føler han avfeier studentenes opplevelse av hverdagen. Det provoserer meg, sier hun.

– *Har studenter egentlig så store utgifter?*

– Jeg kan drite i å drikke pils. Jeg kunne også ha sittet hjemme hver gang jeg blir invitert til noe. Men jeg skal ikke late som at det ikke hadde vært et veldig kjipt liv.

Hun synes det er slitsomt å stresse hver gang hun bruker penger. Derfor mener hun det er verdt å jobbe ved siden av studiene, selv om det til tider går på bekostning av lesingen.

– Jeg er jo superpriviligert som har en jobb jeg trives i. Siden jeg jobber har jeg også mulighet til å by vennene mine på noe annet enn et glass vann når de kommer på besøk, og jeg kan si ja når jeg blir invitert ut. Det er det ikke alle som kan.

Ond sirkel

Professor ved Psykologisk institutt Silje Endresen Reme er ikke overrasket over tallene som kommer frem i undersøkelsen. Hun er ofte i kontakt med studenter som føler at jobb går utover studier. Mens høyere utdanningsminister holder fast ved at det er positivt med deltidsjobb, mener Remen det er mer nyansert.

– *Er det utelukkende positivt med deltidsjobb?*

– Nei, det er det ikke. Det er uheldig at man blir tvunget til å jobbe i høye stillingsprosenter for å få ting til å gå rundt.

Hun tror mange av jobbene studenter får ikke er særlig relevante for utdanningen de tar. I tillegg tror hun at man er prisgitt de vaktene man får, og at man har lite fleksibilitet.

– Mens noen kan sjonglere balansen mellom studier og jobb greit, kan det for andre føre til sykdom og uhelse. Jeg har sett det skje før, sier hun og legger til:

– Vi vet at stressplager ikke er tilfeldig fordelt i befolkningen. Hvis familien din mangler økonomiske ressurser til å støtte deg, kan det godt tenkes at du må jobbe mer. Jo lengre ned på den sosioøkonomiske stigen man ser, jo større er andelen som er påvirket av stressrelaterte plager og sykdommer.

Dersom man over lang tid føler man er bakpå og ikke klarer å prestere godt nok på flere arenaer, mener Reme at det vil kunne medføre en vedvarende stressrespons som kan være direkte skadelig.

– For noen så kan det jo resultere i at man rett og slett går på en smell og blir utbrent, sier hun.

Universitas hart vært i kontakt med kommunikasjonsavdelingen i Kunnskapsdepartementet, og har gitt Ola Borten Moe mulighet til å svare på kritikken. De rakk ikke å besvare Universitas' henvendelse før avisen gikk i trykken onsdag kveld. Statsrådens svar kan du lese på universitas.no

Jobber du ved siden av studiene?

Ja: 63 % (Oslo: 74 %)

Nei: 37 % (Oslo: 26 %)

Føler du at tiden du bruker på jobb går ut over tid du bruker på studier?

Ja: 62 % (Oslo: 75 %)

Nei: 33 % (Oslo: 23 %)

Vet ikke: 5 % (Oslo: 2 %)

Kilde: Sentio på vegne av NSO og Universitas

Undersøkelsen ble gjennomført mellom 5. og 25 oktober i år.
981 studenter deltok i undersøkelsen.

universitas@universitas.no

UNIVERSITAS
torsdag 2. desember 2021

Rivaler: Nina Waaler og Christen Krogh har danket ut 11 andre søkere på jobben som rektor på Oslomet.

Disse to kniver om å bli storbyuniversitetets nye rektor

8. desember ansettes Oslomets neste rektor. Tretten søkere har blitt til to, og vi har blitt bedre kjent med dem.

Rektorduell

tekst Tord Magnus Håland Dyrkorn
foto Aurora Meløe og Isabel Svendsen Berge

Av totalt 13 søknader, fra ti menn og tre kvinner, har instillingskomiteen plukket ut tre finalekandidater til den gjeve jobben som rektor: Nina Waaler, Christen Krogh og Pål Barkvoll.

I en tekstmelding til Universitas forklarer Barkvoll at han ikke lenger er aktuell til stillingen, ettersom han tiltrer som president i Association for Dental Education in Europe på nyåret. Vi har slått på tråden med de to gjenværende for å bli kjent med dem, og finne ut hva de vil gjøre om de blir ansatt ved Oslo nest største studiested.

Nina Waaler

- Nåværende stilling: Fungerende rektor, Oslomet
- Alder: 61 år
- Utdanning: Doktorgrad i idrettsvitenskap, i tillegg grunnfag i fransk og kriminologi

– Hvordan vil studentene merke at akkurat du har blitt rektor?

– Jeg vet at studentene ved Oslomet allerede har erfart at jeg er tett på dem. Jeg involverer studenter i viktige prosjekter og møter dem jevnlig. Studentene må også involveres mer i virksomheten, for eksempel som assistenter i grupper. Bidrag fra studentene er viktige for å øke kvaliteten og relevansen for for utdanningene.

– Hvis Oslomet fikk 50 millioner kroner i hendene mens du var rektor, hva ville du brukt dem på?

– Umiddelbart tenker jeg at disse midlene må gå til å styrke utdanningen og forskningen vår. Det kan være noe så enkelt som å bruke det på flere stillinger innenfor fagområder vi vil satse på. Det kan også gå til flere studieplasser.

– Hva ville du gjort om du fikk være forsknings- og høyere utdanningsminister for en dag?

– Jeg hadde tatt vare på og styrket tilliten til universitetene og de ansvarlige der og lyttet til sektoren. Jeg ville også jobbet opp mot de andre statsrådene for å legge til rette for enda bedre vilkår for utdanning og forskning. Og, kanskje det mest avgjørende: kjempet i de politiske kampene om ressurser.

– Kan du peke på noen utfordringer for studenter i dag og si noe om hva en rektor kan gjøre for å hjelpe med å løse dem?

– Studenter har flere både faglige og psykososiale utfordringer. En rektor kan blant annet jobbe politisk for å ivareta studentenes interesser innenfor finansiering, for eksempel. Man bør også jobbe opp mot samskipnaden for å styrke deres tilbud. Det er også viktig å sikre at vi har gode rutiner og systemer på Oslomet som sørger for at studentene blir ivaretatt og hørt.

Christen Krogh

- Nåværende stilling: Prorektor, Høyskolen Kristiania
- Alder: 56 år
- Utdanning: Doktorgrad i filosofi, i tillegg sivilingeniør i datateknikk

– Hvordan vil studentene merke at akkurat du har blitt rektor?

– Studentene må prioriteres og settes i sentrum fordi utdanning er det første og viktigste ved ethvert universitet. Vi må sikre dem gode læringsmiljø med gode vilkår for faglig sosialisering. Som rektor må man lytte til studentene gjennom gode, åpne prosesser. Dette må gjøres både i dybden der studentene er til daglig, på det enkelte emnet, og i bredden av organisasjonen, på institutter og fakulteter.

– Hvis Oslomet fikk 50 millioner kroner i hendene mens du var rektor, hva ville du brukt dem på?

– Da må vi selvsagt diskutere det og finne ut av hvor de best kan brukes for å oppnå det som er formålet med universitetet. Og så burde man bruke dem der.

– Hva ville du gjort om du fikk vært forsknings- og høyere utdanningsminister for en dag?

– I møte med utfordringene verden står overfor i dag, står utdanning og forskning i særposisjon til å bistå samfunnet med å løse dem. Det ville jeg hatt i bakhodet som minister. Universiteter og høyskoler bør gis bedre muligheter til å bidra til verdiskapning og innovasjon i samfunnet. Som minister ville jeg sørget for at langtidsplanen for forskning og høyere utdanning som revideres nå, blir en langtidsplan for forskning, høyere utdanning og innovasjon.

– Kan du peke på noen utfordringer for studenter i dag og si noe om hva kan en rektor gjøre for å hjelpe med å løse dem?

– Studenter har flere utfordringer, for eksempel til studiefinansiering og i det siste med koronapandemien. Overgangen til en normalitet må gjøres så bra som mulig. Utdanningsinstitusjonene må spille på studentenes lag når det kommer til det som er viktig for studentene. Vi trenger ikke alltid være enige, men det er viktig at studenter blir hørt og at de står i sentrum.

Vi har stilt flere spørsmål til kandidatene som du kan lese på universitas.no.

universitas@universitas.no

INGEN ØKNING I STUDIESTØTTEN I BUDSJETTFORLIKET:

– De holder studentene for narr

Provoserende: Leder i NSO Tuva Todnem Lund er ikke imponert over resultatet etter budsjettforhandlingene.

Statsbudsjettet for 2022 er endelig klart. Resultatet: Null kroner i økt studiestøtte.

Statsbudsjettet

tekst Tord Magnus Håland Dyrkorn
foto Mina B. Ræge

Regjeringspartiene har kommet til enighet med SV om et forlik for statsbudsjettet for 2022. På forhånd var det knyttet stor spenning til om SV kom til å få gjennomslag for økt studiestøtte, etter at Støre-regjeringen ikke budsjetterte med dette.

I mandagens forlik mellom regjeringspartiene og SV ble det imidlertid klart: Blant feriepenger til permitterte, kutt i elavgift, og 2,1 milliarder i økte skatter ble det ikke plass til en krone mer i studiestøtte til studentene.

– Leverer ikke på løftene

Hos Norsk studentorganisasjon (NSO) er skuffelsen stor. De mener at partiene har nedprioritert 250.000 studenter.

Organisasjonens leder Tuva Todnem Lund er ikke nådig i sin dom:

– Ap, Sp og SV leverer ikke på løftene sine til studentene. De velger å ikke gjøre noe for å bedre studentenes økonomiske situasjon, fastslår Lund i en pressemelding.

– Dette er langt unna det vi forventet av dem, fortsetter hun.

I valgkampen gikk både Arbeiderpartiet og SV til valg på å øke studiestøtten, mens Senterpartiet skulle øke studentenes kjøpekraft. SV var mest offensive, og lovte en økning på over 75 000 kroner i året per studenthode. I sitt alternative statsbudsjett foreslo de en økning av studiestøtten på rundt 12 000 kroner i året som en start. Resultatet ble null kroner.

Studentene har hatt skyhøye forventninger til partiene, ifølge Lund.

– Det var skuffende da Ap og Sp valgte bort studentene i sitt budsjett, men vi har siden det hatt troen på SV som et tydelig opposisjonsparti. Resultatet var langt unna det vi forventet, legger hun til.

Går månedlig i underskudd

Dersom norske studenter lever av studiestøtten alene går de i dag med over 5 400 kroner i underskudd, hver eneste måned, ifølge NSO. I en ny undersøkelse gjennomført av Sentio på vegne av NSO og Universitas fremkommer det at 63 prosent av norske studenter jobber ved siden av studiene. Statistikken er enda høyere for Oslo hvor tallet er 74 prosent. 6 av 10 mener tiden brukt på jobb går utover studiene.

Lund skriver at mange studenter i dag er avhengig av forbrukslån, eller økonomisk støtte hjemmefra.

– Partiene skryter av at dette budsjettet tar Norge i en ny retning. Likevel setter de til side 250 000 studenter. Det er utrolig provoserende at de velger å holde oss for narr, og ikke leverer på valgløftene sine, avslutter Lund.

– Ikke fornøyd

Til Universitas beklager stortingsrepresentant og medlem i utdannings- og forskningskomiteen Freddy André Øvstegård at de ikke fikk gjennomslag for økt studiestøtte.

– Vi kjempet hardt i forhandlingene, men fikk ikke med oss de to andre partiene på økt studiestøtte i 2022. Det er vi ikke fornøyde med, innrømmer Øvstegård over telefon til Universitas.

– Likevel kan det ikke forventes at vi får gjennom hele vårt alternative budsjett fra opposisjon i møte med to regjeringspartier, sier han og legger til:

– Men vi kommer til å fortsette å slåss for økt studiestøtte i de neste budsjettene.

Stortingsrepresentanten kommer også med en oppfordring til forsknings- og høyere utdanningsminister Ola Borten Moe:

– Han må ta seg en runde blant studentene og få litt opplæring i hvor trangt det er i en studentøkonomi.

Tøffe prioriteringer

Øvstegård fortsetter med å fortelle at det er masse de ikke har fått med Ap og Sp på i budsjettforhandlingene.

– Hva var det som ble prioritert over økt støtte?

– Det var andre ting, som blant annet 20 millioner til studentenes psykiske helse, til 40 millioner til grønn forskning, og over en milliard til gratis skolefritidsordning, svarer Øvstegård og understreker nok en gang løftet om at SV kommer til å kjempe for økt studiestøtte i fremtidige forhandlinger.

Kunnskapsdepartementet henviste Universitas til Stortinget for kommentar til saken. Det har ikke lyktes Universitas å komme i kontakt med Sp og Aps stortingsgrupper onsdag ettermiddag.

universitas@universitas.no

Vi kommer til å fortsette å slåss for økt studiestøtte i de neste budsjettene

Freddy André Øvstegård, stortingsrepresentant

UNIVERSITAS
torsdag 2. desember 2021

MARIT (23) MISTET PLASSEN PÅ UTVEKSLING:

UiO innrømmer menneskelig svikt

Skuffet: Dette kunne ikke være riktig, tenkte Marit Venn da hun fikk mailen fra UiO. Fakultetsledelsen skrev hun ikke fikk dra på utveksling likevel.

Marit Venn har nettopp kommet inn på universitetet i Aarhus, og er klar for et spennende vårsemester i Danmarks nest største by. Så får hun sjokkbeskjeden fra UiO.

Utveksling

tekst Kira Katharina Venbakken
foto Sara Aarøen Lien og Sindre Deschington

I høst begynner psykologstudenten Marit Venn på sitt femte semester ved Universitetet i Oslo (UiO). Hun er sulten på nye utfordringer, og har derfor bestemt seg for at hun skal søke om å dra på utveksling til våren.

15. september leverer hun listen over steder hun kunne tenke seg å dra, hvor *Aarhus Universitet* står oppført som hovedønske.

– Romkameraten min skrøt veldig av stedet. Det var en stor del av grunnen til at jeg valgte å søke der i september, sier Venn.

Hun får omsider beskjed av utvekslingskoordinator på Det samfunnsvitenskapelige fakultet, om at plassen på universitetet i Aarhus er tatt. Venn er nødt til å velge et annet reisemål, dersom hun fremdeles ønsker å dra på utveksling. Men å dra et annet sted enn Aarhus hadde aldri vært noe reelt alternativ, forteller Venn.

Men lykken snur like fort for Venn, som det tok for nederlaget å synke inn. En venninne av henne, som opprinnelig fikk plassen på universitetet i Aarhus, har nemlig bestemt seg for at hun ikke ønsker å dra likevel. Venn får klarsignal om at hun kan ta plass hennes.

– Jeg var så lettet.

Jeg trodde umiddelbart at det var min feil

Marit Venn, student ved UiO

Alt klart til avreise

29. oktober går Venn og gleder seg til neste semester. Alt ordnet seg til slutt, og hun får studere i drømmebyen som planlagt.

Det som imidlertid plager henne, er at hun skulle få en egen utvekslingskontakt på Psykologisk institutt, men dette tilbudet hørte hun aldri noe mer om.

Hun må uansett forberede seg på at hun skal reise ved begynnelsen av neste semester, og har

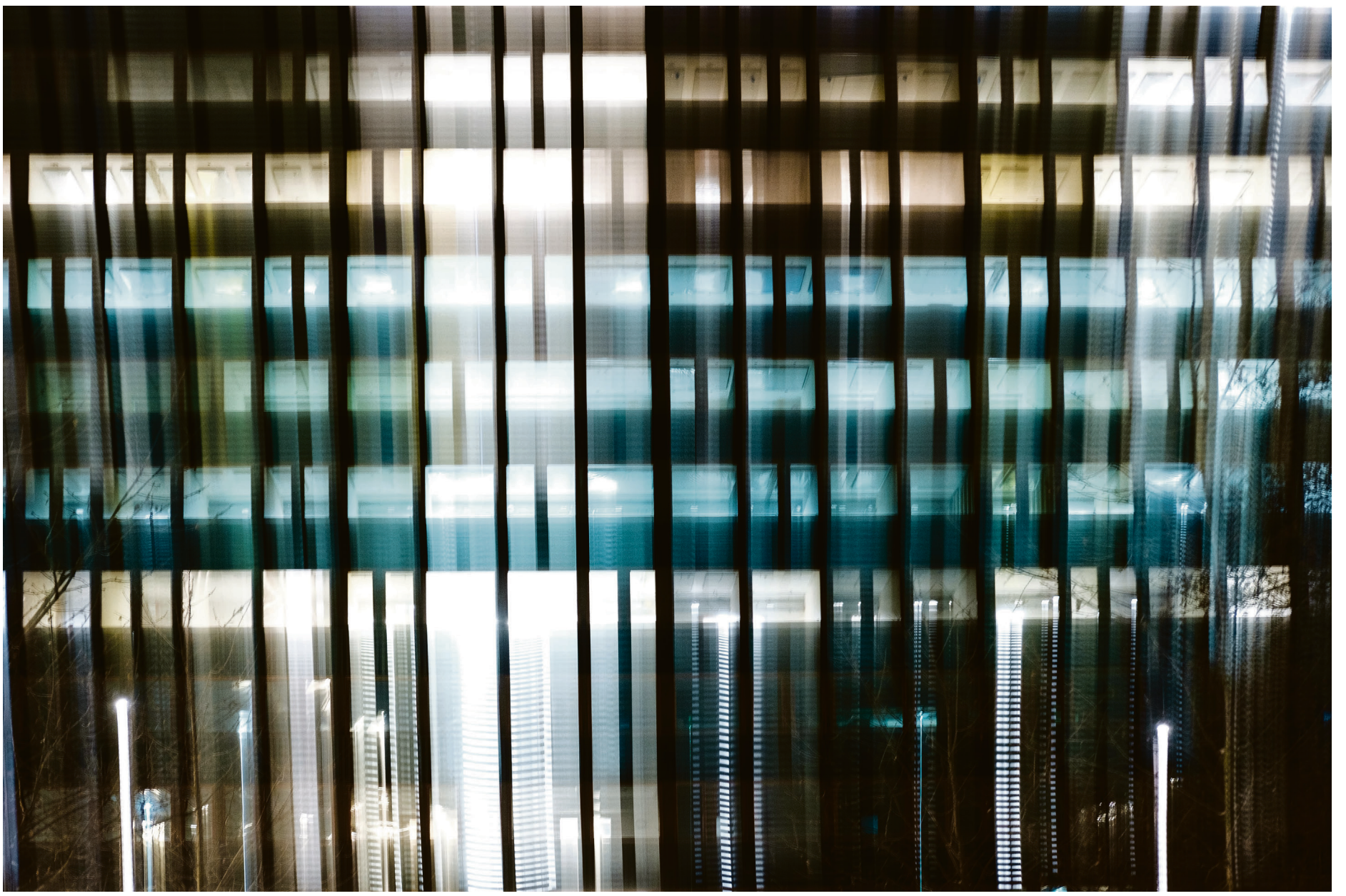

Beklager: Samfunnsvitenskapelig fakultet på UiO, ved assisterende direktør Kari Pound Davies, innrømmer at det har skjedd en feil. Hun beklager at dette har skjedd.

begynt å tenke på det praktiske knyttet til oppholdet i Aarhus. Hun søker om stipend, og får forespørselen innvilget.

– Jeg måtte si opp boligen min i september, fordi det er en oppsigelsestid på tre måneder, forteller Venn.

Videre sier hun opp jobben som leder av en ungdomsredaksjon i tidsskriftet Norsk Skogbruk. Hun hadde tilsynelatende forberedt alt til å reise i januar.

– I tillegg tok jeg ekstra studiepoeng, for å være sikker på at jeg fikk alt godkjent før jeg dro på utveksling.

Det har skjedd en feil

Samme dato får hun sjokkbeskjeden på e-post: «Vi har dessverre funnet ut at fristen for nominasjon til Aarhus er gått ut og at det ikke er mulig for meg å sende en nominasjon dit nå». Når man skal utveksle gjennom UiO sine ordninger, må universitetet selv sende en nominasjon på de aktuelle studentene, til lærestedet.

Dette kunne ikke være riktig, husker Venn at hun tenkte.

– Jeg trodde umiddelbart at det var min feil, forteller psykologstudenten.

Psykologstudiet er underlagt Det samfunnsvitenskapelige fakultet (SV) på UiO. Det er dette fakultetet som har hatt ansvar for utvekslingen.

Hun ringer utvekslingskoordinatoren for å høre hva som har skjedd. Hun forklarer at fristen for å sende inn nominasjonene gikk ut 1. oktober, og at fakultetet oppdaget dette for sent.

Hun får beskjed om at UiO har kontaktet universitetet i Aarhus for å høre om de kan gjøre et unntak for én student. Fra det danske universitetet var beskjeden klar og tydelig: Marit Venn skulle ikke på utveksling til Aarhus ved neste semester. Universitas har sett samtlige av e-postutvekslingene.

– Aarhus er et prestisjetungt universitet, og er derfor nøye med å følge reglene. Hvis de hadde sagt ja til meg, ville de blitt nødt til å si ja til andre kandidater som også søkte for sent, påpeker Venn.

Fakultetet foreslår at hun kan reise til Padova i Italia i stedet, men det var jo ikke dit hun hadde lyst til å dra.

Venn forteller at sjette semester er psykologstudentenes første og siste mulighet til å dra på utveksling, delvis på grunn av pandemien, og delvis på grunn av hvordan semesterplanen på profesjonsstudiet er lagt opp.

Plaster på såret

Venn har laget en avtale med UiO ved SV-fakultetet, hvor hun får mulighet til å bytte om på sjette og syvende semester. Hun skal med andre ord hoppe over et kull, og ta syvende semester til våren, slik at hun får dratt på utveksling til høsten. Dette innebærer at hun mister et helt år med kullet sitt.

– Det ble en veldig kompleks løsning. Det kjipeste er at jeg ikke får gått de neste to semestrene med folkene jeg kjenner, forteller Venn.

Venn understreker at fakultetet ikke har for vane å la studenter bytte om på semestre, men at det lot seg gjøre i dette tilfellet.

– Det å bytte om på semestre er egentlig ikke noe man gjør. Nå har de vært snille med meg, men det synes jeg bare skulle mangle, sier Venn.

I mellomtiden bor hun sammen med kjæresten, og er takknemlig for at ting har ordnet seg til en viss grad.

– Du er nødt til å være heldig i situasjoner som dette, sier hun.

Gjelder flere

Ifølge Venn, var det flere studenter på profesjonsstudiet som fant ut at de ikke skulle på utveksling til våren likevel.

En student som skulle til Maastricht, fant det ut da det nederlandske universitetet virket forvirret over hvem han var, gjenforteller Venn.

Våre rutiner vil gjennomgås for å unngå at en tilsvarende situasjon oppstår igjen

Kari Pound Davies, assisterende fakultetsdirektør på SV

– Flere mailet med universitetene i utlandet for å få en klarhet i praktiske ting, som timeplan og bosituasjon. Universitetene var sånn: «Hvem er du?». Det var da det begynte å gå opp for mange at nominasjonene ikke var sendt, forteller Venn.

UiO svarer

Assisterende fakultetsdirektør ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet Kari Pound Davies, svarer Universitas på e-post vedrørende saken.

«Vi er klar over at det her har oppstått feil i behandlingen av søknad om utveksling. Dette beklager vi. Våre rutiner vil gjennomgås for å unngå at en tilsvarende situasjon oppstår igjen. Som fakultet har vi ellers gjort vårt ytterste for å løse situasjonen for de berørte studentene etter at feilen ble oppdaget», skriver hun.

«Feilen som har oppstått skyldes menneskelig svikt».

På spørsmål om hva slags feil som har skjedd nøyaktig og om dette gjelder en sykemelding blant de ansatte, samt om hvor mange studenter som har blitt rammet av dette, svarer Davies at fakultetet ikke uttaler seg i enkeltsaker.

Når Universitas presiserer at det ikke er snakk om spørsmål vedrørende enkeltsaker, men heller en systemfeil i utvekslingskoordinering, svarer Davies at hun ikke kan svare på spørsmålene av hensyn til personvernet til de involverte i saken. Hun understreker også at fakultetet ikke uttaler seg om sykefraværet til ansatte.

Den assisterende fakultetsdirektøren besvarer ikke Universitas' spørsmål om SV-fakultetet vil kompensere studenter som har blitt økonomisk rammet av feilen.

Til neste gang

Venn håper UiO sørger for at oppgaven med å sende inn utvekslingsnominasjonene gjøres skikkelig neste semester. Ifølge Venn, var personen som hadde ansvaret for dette sykemeldt over en lenger periode, uten at noen steppet inn og vikarierte i stillingen.

Det har vært for dårlig informasjon om opplegget fra starten av

Marit Venn, student ved UiO

– Denne personen hadde en del frister å overholde, så vidt jeg forstår det, sier Venn.

Hun understreker at ansvaret ligger hos UiO, og tror at tabben kunne vært avverget, dersom universitetet hadde overvåket prosessene nøyere. Samtidig anbefaler hun de som skal på utveksling senere om å ringe, sende e-poster, og være så «plagsomme» som de føler de er nødt til å være.

– Det har vært for dårlig informasjon om opplegget fra starten av. Dersom UiO ønsker at flere skal dra til utlandet for å studere, burde de reklamere bedre for det, mener Venn.

Hun viser til regjeringens langsiktige mål om at 50 prosent av studenter skal ha et opphold i utlandet, i løpet av studietiden.

– Det å dra på utveksling, kan for mange virke utrolig skummelt. Jeg kan ikke se for meg at de som har vurdert det, har fått noe mer tillit til UiO som institusjon etter dette. Det har i alle fall ikke jeg, avslutter hun.

universitas@universitas.no

UNIVERSITAS
torsdag 2. desember 2021

REAGERER PÅ NORSK VAKSINESTRATEGI:

UiO-forskar er imot tredje dose ti

Kritisk: Antoine de Bengy Puyvallée kritiserer regjeringa for å tilby tredje dose koronavaksine til friske, unge nordmenn når sårbare grupper i andre land fortsatt manglar fyrste dose.

Rike land tenkjer på Covid som ein nasjonal epidemi, ikkje ein pandemi, seier UiO-stipendiat. Helsedepartementet svarer at dei prioriterer både heime og borte.

Vaksiner

tekst Siri Storheim
foto Hanne Jones Solfjeld

– Viss ein set booster-doser her heime, får ein ikkje fordelt dei ekstra dosane vi har kjøpt. Det betyr at fattige land verken får kjøpt eller mottatt donasjonar.

Det seier Antoine de Bengy Puyvallée til Universitas. Han er stipendiat ved Senter for utvikling og miljø ved Universitetet i Oslo, og forskar på global helsetryggleik.

Regjeringa har vedtatt å tilby ein tredje dose, kalt booster-dose eller oppfriskningsdose av Covid 19-vaksinen til alle nordmenn over 18 år. Det blei under regjeringens pressekonferanse på tirsdag klart at dei planleggjer at heile den vaksne befolkninga skal ha fått tilbud om dette før påske.

Det har fått debatten til å rulle i Noreg. Får vi bukt med pandemien dersom vi ikkje prioriterer å vaksinere heile verda?

Rike land gjorde reint bord

I Noreg er 70,8 prosent fullvaksinerte og 9,4 prosent har fått ein ekstra dose. Til samanlikning har Sør-Afrika, kor det i starten av november vart oppdaga ein ny virusmutasjon, 23,8 prosent fullvaksinerte. Heilt nederst på statistikken finner vi Burundi med 0 prosent fullvaksinerte.

Puyvallée forklarer at i løpet av våren og sommaren 2021 vart heile produksjonskapasiteten, som vil seie alle framtidige vaksinar, kjøpt opp av rike land.

Det handlar om at ein i utgangspunktet har valt ein modell, som skaper ein urettferdigheit, og som legg pengar og egoisme til grunn

Sandra Skiaker, student

Noreg har veldig mange dosar lagra i frysarar, og jo meir vi får til Noreg, jo vanskelegare er det å donere dei vidare

Antoine de Bengy Puyvallée, stipendiat ved UiO

– Det gjer at både fattige land og den globale solidaritetsmekanismen, Covax, som skulle hjelpe dei, ikkje får tak i vaksinedoser fordi alle går til oss.

Covax er eit globalt samarbeid som skal sørgje for vaksiner til land, som vert rekna som lav- eller mellominntektsland. Ifølgje Puyvallée har det ikkje fungert som planlagt.

– Dei rike landa har lova 1,6 milliardar dosar, men har berre levert 171 millionar. Det har vore veldig få donasjonar utifrå behovet. Covax har levert 500 millionar av dei to milliardane dei skulle levert. I tillegg vart Covax nedprioritert i vaksinekøen.

Puyvallée er også skuffa over mangelen på offentlege tal på Noregs vaksinedonasjonar.

– Offentleg informasjon er sjelden og ugjennomsiktig. Forskningsmessig er det ganske problematisk, seier han.

– Feil og usolidarisk

– Eg synest det er eit vanskeleg dilemma vi vert stilt framfor når vi får tilbod om ein tredje dose. Rett og slett fordi vaksinen per i dag er veldig skeivfordelt, seier Sandra Skiaker.

Ho meiner at distribusjonen av koronavaksinen er urettferdig,

il friske

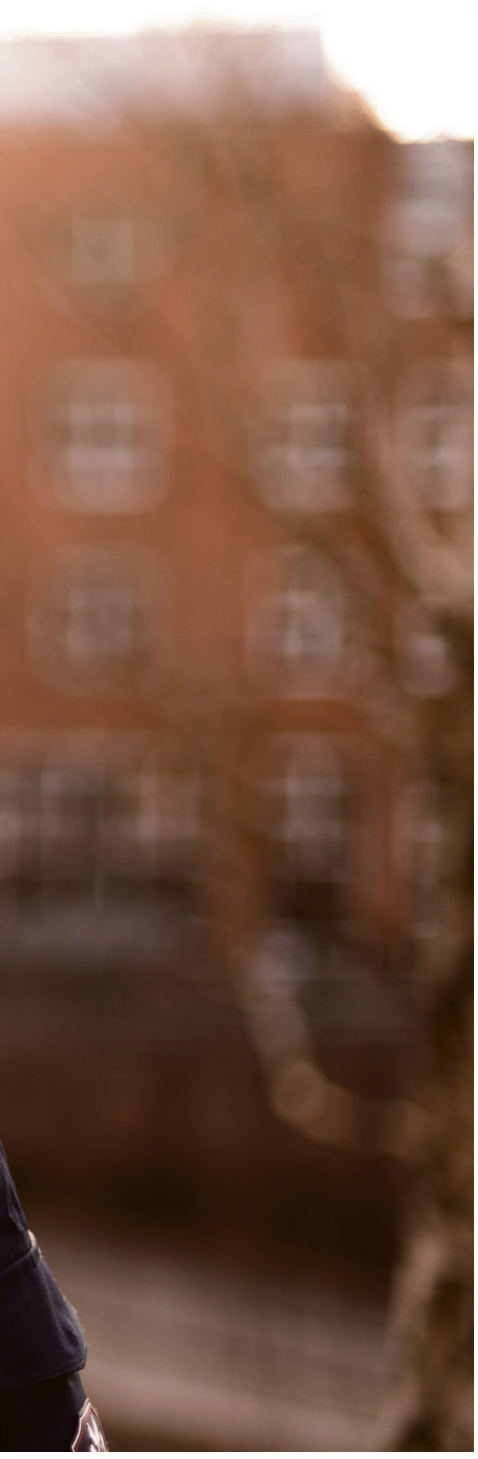

noko ho uttrykte i ein kronikk i Klassekampen 16. november. Skiaker har en bachelorgrad i samfunnsgeografi frå UiO, og studerer no ved NTNU.

– Sjølvsagt ser ein at det er anbefalt at vi får ein oppfrisknings-dose, men dette er ein global pandemi, som ikkje er over før den er over i heile verda.

Ifølgje Skiaker er det fordelingssystemet som er problemet.

– Det handlar om at ein i utgangspunktet har valt ein modell, som skapar ein urettferdigheit, og som legg pengar og egoisme til grunn. Det meiner eg er feil og usolidarisk.

Pandemi, ikkje epidemi

Tidlegare såg Sandra optimistisk på vaksineringa globalt.

– Eg tenkte at akkurat her så er ingen tent med at ein unngår å vaksinere alle, men likevel ser ein at ein har vald ein egoistisk politikk.

Ho meiner at dette er interessant å merke seg, men ikkje overraskande.

Stipendiat Puyvallée stemmer i.

– Rike land tenkjar på covid som ein nasjonal epidemi, ikkje som ein pandemi, som rammar heile verda.

«Hva skal eg svare når jeg får tilbud om ein tredje dose? Personlig ville jeg foretrukket at den hadde blitt gitt et helt annet sted i verden», skriver Skiaker i sin kronikk.

Men om du er frista til å sei nei til tilbodet om ein tredje dose med håp om at den vert brukt andre plassar i verda, kan Puyvallée melde om at det ikkje er heilt slik det fungerer.

– Noreg har veldig mange dosar lagra i frysarar, og jo meir vi får til Noreg, jo vanskelegare er det å donere dei vidare.

Puyvallée meinar at personar i risikogruppa heilt klart trenger den tredje dosen no, og at det sannsynlegvis vil bli behov for ein tredje dose for alle i framtida.

– Men i likskap med Verdens Helseorganisasjon er eg imot at vi setter ein tredje dose akkurat no i armane på unge, friske menn og kvinner, som meg, som foreløpig er godt beskytta.

Prioriterar eigen befolkning

Statssekretær i helsedepartementet, Ole Henrik Krat Bjørkholt, forklarer på e-post til Universitas at vi har god tilgang på vaksinar framover, og at Noreg bidrar til at stadig fleire på verdsbasis kan verte vaksinert.

«Samlet vil Norge bidra med mer enn 30 millioner covid-19 vaksinedoser til det internasjonale arbeidet», skriv han.

Ifølgje Bjørkholt handlar det om prioriteringar.

«Vi må både beskytte vår eigen befolkning og jobbe for global tilgang til vaksiner ved å vere ein pådrivar internasjonalt for vaksinedonasjon», skriv han.

At Noreg bør prioritere Noregs befolkning, er eit argument Sandra Skiaker ikkje kjøper.

– Eg synes ikkje dette handlar om enkeltstatar for seg sjølv, det handlar heller om eit globalt verdssamfunn som vi er ein del av.

Ho anerkjenner at Noregs vaksinesamarbeid til dels har gitt positive resultat.

– Men det er langt ifrå godt nok når ikkje foreldre og besteforeldre og menneske som er sårbare, spesielt i land i sør, ikkje har fått tilbod om sin fyrste dose ein gong, seier ho.

universitas@universitas.no

Andel fullvaksinerte per verdsdel

+ Sør-Amerika: 57,9
+ Europa: 57,3
+ Oseania 55,3
+ Nord-Amerika 54,6
+ Asia: 57,9
+ Afrika 7,1

Kjelde: Our World in Data via VG

Tilbudsguiden

AVIS

Dagsavisen

Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

MORGENBLADET

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

Kontakt oss:
abo@morgenbladet.no
23 36 05 00

www.morgenbladet.no

EVENT.

DJ BOOKING NORGE AS
123 LYD.NO

DJ Booking Norge AS
Hasleveien 28A
0571 Oslo

djb@djb.no
Tlf: 90 53 29 29
DJ og artister: www.djb.no
Lyd og lys: www.123lyd.no

10% studentrabatt på leie av lyd- og lysprodukter fra 123lyd.no

DJ til ditt studentparty/samling fra djb.no

Spesialsydde løsninger som passer ditt budsjett.

FORENINGER

SAMFUNNSØKONOMENE
Studerer du samfunnsøkonomi?
Bli studentmedlem i Samfunnsøkonomene for kun 300 kr i året. Som studentmedlem får du blant annet kræsjkurs, juridisk rådgivning, karriererådgiving og tilgang til gode bank- og forsikringsordninger.
Les mer og meld deg inn ved å scanne QR-koden.

LEGE

Dr.Dropin
Helsetjenester når du trenger det
Lege 595,-
Videolege 350,-
Gynekolog 1095,-
Fysioterapeut 495,-
Kiropraktor 495,-
Hudlege 1195,-
Kort ventetid og du trenger ingen henvisning.
Les mer på www.drdropin.no.

NETTLEGEVAKT

Hos oss i nettlegevakt kan du raskt få hjelp, enkelt og trygt, fra våre leger med lang erfaring. Vi kan hjelpe med blant annet:

- test for kjønnssykdommer
- uvi
- resept på vaksiner
- fraværsattest
m.m

Les mer på www.nettlegevakt.no

MASSASJE

Tilbudsguiden
Gode tilbud til studenter i Oslo

MAT

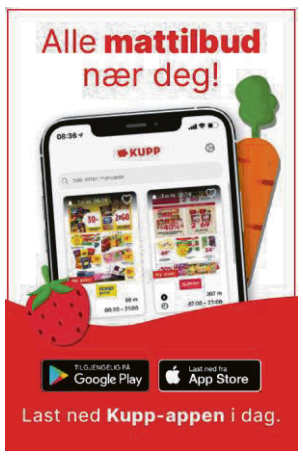

PSYKOLOG

Det hjelper å snakke med noen.

Dialog tilbyr timer, kurs og grupper hos psykologer, familieterapeut og filosofisk praktiker.

Studenter får 200,- i rabatt pr time på våre samtaletjenester.

Les mer på www.dialog-oslo.no

TANNLEGE

TANNLEGENE I BOGSTADVEIEN 51

Kr 450,- Undersøkelse med to røntgenbilder og lett rens.

20% rabatt på fyllingsterapi.

20% rabatt på fjerning av visdomstenner.

20% rabatt på rotfyllinger.

*Studentrabatt gjelder ikke implantater, tanntekniske utgifter, og estetisk behandling

For timebestilling:
www.tb51.no
22 46 42 89
post@tb51.no

TRENING

FRONTLINE ACADEMY

Frontline Academy - kampsport for alle! Vi tilbyr fri og uforpliktende prøveuke!

Vi har akademi sentralt på Majorstua og fra januar 2022, på Hasle!

Les mer på www.frontlineacademy.no

UNIVERSITAS
torsdag 2. desember 2021

Partynisser: Det er flere nisser å finne på kontoret til Venstre.

På loven sitter nissen

Han gikk på en skole med mye kriminalitet, hvor han spilte sjakk med David Toska. Abid Raja tror utdanningen reddet ham fra et ganske annet liv.

Bak masken

tekst Elena Berg Hansen
foto Isabel Svendsen Berge

Venstre-nestleder Abid Raja har hatt en hektisk høst med blant annet valgkamp, boklansering og deltakelse i Maskorama. Forrige uke ble det også klart at Raja vant bokhandlerprisen for sin nyeste selvbiografi.

– *Min skyld* handler om livet mitt, og derfor har jeg vært usikker på mottakelsen. Det var flere ganger jeg tenkte: «Ctrl + Alt + Delete». Men så har jeg blitt trygg på at folk vil tåle det, og at det er noe jeg må skrive om.

Prisen kårer «Årets bok» og blir delt ut gjennom en avstemning blant landets bokhandlerarbeidere. Rajas bok *Min skyld* er hans tredje og så langt mest utleverende bok.

Boka innledes med at Raja leser *Gul bok* av Zeshan Shakar, som åpner opp et sårt, stort rom inni han. Han ønsker å dele sin egen historie.

Raja forklarer at boka er skrevet gjennom flere faser. Fra barndommen og frem til i dag. Det er først og fremst ett tema Raja har fokusert på:

– Boka tar opp det at vi alle bærer litt skyld og at vi har en stemme i bakhodet som forteller at vi ikke er bra nok. Forhåpentligvis kan boka hjelpe med å vise at alle har det ganske likt, og at vi gjennom å snakke om det kan bli kvitt noen tabuer og skam.

Studentenes venstremann

Etter valgnederlaget for borgerlig side i september ble det klart at Raja skulle ut av regjeringskontorene som kultur- og likestillingsminister, og tilbake på Stortinget. Han har nå blitt Venstres utdanningspolitiske talsperson.

Raja har selv en master i rettsvitenskap ved Universitetet i Oslo, i tillegg til en master fra Universitetet i Oxford.

– *Hvor viktig har studietiden vært for deg?*

– Hadde jeg ikke hatt en utdanning hadde jeg aldri kommet dit jeg er nå. Det har vært en viktig del av det å kunne lykkes i det norske samfunnet.

Raja vokste opp i Oslo i en dårligere stilt familie. Han forteller at faren var voldelig og moren analfabet.

– Faren min ønsket at jeg skulle slutte på skolen og begynne å arbeide i kiosken hans. Jeg gikk på en skole med mye kriminalitet, og har vært på samme sjakklag som David Toska, sier han og legger til:

– Hadde jeg sluttet på skolen hadde jeg mest sannsynlig blitt del av den statistikken som vi ofte omtaler som den ikke-positive.

Støtter mer støtte

I en undersøkelse utført av Sentio på vegne av Universitas og NSO fremkommer det at mer enn 6 av 10 studenter syns at deltidsjobben går utover studiene. Det kan Raja kjenne seg igjen i.

– Jeg jobbet i studietiden og var avhengig av pengene for å ha et handlingsrom. Jeg forstår at mange studenter jobber veldig hardt nå og at det er mye press på dem. Det å få alt det presset til å møtes, var for meg også en krevende situasjon.

> **Hadde jeg ikke hatt en utdanning hadde jeg aldri kommet dit jeg er nå**
>
> **Abid Raja,** nestleder og utdanningspolitisk talsperson i Venstre

– *Hva er det viktigste man politisk kan gjøre for studenter akkurat nå?*

– Vi trenger å løse de langsiktige problemene, men også utfordringene studenter står i nå. Først og fremst strømkrisa, hvor jeg synes det er rart at studentene har blitt utelatt. Man sier pensjonister og alenemødre fryser, men fryser ikke studenten? spør Raja.

– I Norge har vi de økonomiske musklene til å hjelpe, så jeg synes det er rart vi ikke gjør det.

Viktigheten av utveksling er noe Raja legger særlig vekt på.

– Jeg mener alle studenter må ha «krav på» et semester i utlandet. Det er opplevelsene som bygger framtidens arbeidskollega hvor du møter folk fra hele verden. Det å ha både venner i Norge og utlandet, har stor verdi i et langt livsperspektiv.

– En partynisse

Raja har også vært aktuell med deltakelsen i NRK-programmet Maskorama. Kjendis-deltakere får på kostymer og det er om å gjøre å gjette hvem som skjuler seg bak maskene basert på diffuse hint og en helt umaskert sangstemme.

– *Var det vanskelig å holde på hemmeligheten?*

– Det var det! Jeg har en litt gjenkjennelig stemme, så jeg var bekymra for at alle ville skjønne at det var meg umiddelbart.

Den 190 centimenter høye mannen tok grep og bestemte seg for å gjøre det litt vanskeligere å bli avslørt. Da han måtte ta av seg maska under lørdagens sending ble det klart at han hadde stått med knærne bøyd, i såkalt hockey-stilling, under alle opptredenene.

– Jeg fikk meldinger fra folk at de hørte det var meg, men at de ikke skjønte hvordan jeg kunne være så lav. De påsto at jeg sto på knær og da svarte jeg: «det blir nesten for dumt», forklarer Raja og humrer.

Heller ikke på kontoret har nisseryktene gått ukommentert.

– Her om dagen var jeg på vei til et møte med Guri [Melby, partileder i Venstre, red.anm.]. Jeg tenkte meg ikke om, og begynte å synge: *I like to move it, move it*. Da hørte jeg hun begynne å fnise og tenkte «Faen, måtte jeg nynne nå?!».

At han fikk bære et nissekostyme i konkurransen syns han er stas.

– Det tar jeg som en hedersbetegnelse. Det er jo ingen i Norge som ikke liker nissen? Min karakter var litt sånn: en gæren nordlending som liker party. En partynisse!

universitas@universitas.no

Abid Raja

- Nestleder og utdanningspolitisk talsperson i Venstre.
- Var kultur- og likestillingsminister i Erna Solbergs regjering fra januar 2020 til oktober 2021.
- Har master i rettsvitenskap ved Universitetet i Oslo.
- Aktuell med selvbiografien *Min skyld* og som nissen i Maskorama.

OSLO-POLITIKERNE GÅR IMOT BYANTIKVAREN:

Bygger over 400 nye studentboliger på Sogn

Etter flerårig politisk kamp har SiO vunnet frem. Nå skal studentbyen fra 50-tallet rives til fordel for hundrevis av mindre studentboliger.

Studentboliger

tekst Vegard Møller
foto Aurora Meløe og Sara Aarøen Lien

Etter fire år med konkurrerende forslag har bystyret i Oslo vedtatt at de 80 familieboligene i Nordberg studentby på Sogn skal rives. De skal erstattes med 435 nye hybler og leiligheter, slik Studentsamskipnaden SiO har foreslått.

Det skjedde forrige uke etter Byutviklingsutvalget innstilte enstemmig på SiOs alternativ fremfor de to konkurrerende, melder nettstedet Estate nyheter. Ifølge Avisa Oslo er planen at de nye studentboligene skal stå klare i 2026.

Men ikke alle er like fornøyde.

Et kulturminne

I planforslaget til politisk behandling har Byantikvaren uttrykket ønske om at byggene får stå uberørt. Deres forslag var «varig vern av dagens bebyggelse, grøntanlegg og naturverdier».

Byantikvarens samfunnsansvar er å ivareta viktige kulturminner, ifølge saksbehandler Berit Johanne Henjum.

– Kulturminne er jo en særinteresse, så det er ikke alltid vi får gjennomslag. Men det er jo mange som opplever kulturminner som en viktig del av byen. Det gir den et særpreg og identitet. Når folk henger på Blå, er det jo fordi det er noe spesielt og annerledes, sier hun og fortsetter:

– Man kunne bygd noe langt mer effektivt og strømlinjeformet, men det er noe med det skeive, skakke, og rare.

Hun sier at det ikke er Byantikvaren rolle å ta hensyn til økonomiske interesser i saker de uttaler seg i.

– Vi snakker gjerne om opplevelsesverdier, og det er jo verdier som ikke kan tallfestes. Hva er verdien av en stor park, som Sofienbergparken, midt i byen?

– *Men så vidt jeg vet, bodde vel ikke Knut Hamsun der, og vi kan vel ikke bevare alle bygg for alltid?*

– Nei, det kan vi ikke, men dette er noen av de aller første familieboligene for studenter, og en del av den såkalte utdanningsrevolusjonen.

Hun forteller oss at det er et viktig kulturminne fordi boligene, som er fra 1959 representerer den store demokratiseringen av høyere utdanning. Det gjorde Lånekassen gjorde flere grep så flere skulle få tilgang på høyere utdanning, uavhengig av størrelsen på lommeboka.

Byantikvaren ville også ivareta byggenes arkitekt Finn Bryns intensjoner. Mannen, som også står bak Blindernaksen, var en funksjonalistisk arkitekt opptatt av å ta vare på landskap og trær.

– For funksjonalistene er lys, luft og tilgang til det grønne, sentrale idealer, så det var et ønske om å bevare deres valg.

Hun påpeker avslutningsvis at det er opp til politikerne å veie de forskjellige hensynene opp mot hverandre.

Mener natur er ivaretatt

Plan- og bygningsetaten fremmet også et forslag som var en kompromiss mellom SiO og Byantikvaren. Dette forslaget ville resultert i 179 hybler og leiligheter, og et sterkere vern av ni store eiketrær på tomta. Også dette ble nedstemt til fordel for SiOs alternativ.

Varaordfører i Oslo Abdullah Alsabeehg (Ap) skriver i en e-post til Universitas at han er glad for at flertallet i bystyret ikke lytter til Byantikvarens forslag om å fremme varig vern av dagens bebyggelse.

«Det er bra at bystyret heller ikke lytter til Plan- og bygningsetaten som også foreslår betydelig færre antall studentboliger. Det Oslo trenger er flere studentboliger, ikke færre», skriver han.

I en e-post skriver SiO-direktør Andreas Eskelund at han mener SiOs forslag var det beste, fordi behovet for studentboliger i Oslo er stort. Samskipnadens forslag går langt nok i å bevare naturmangfoldet, mener han.

«Både byantikvarens og Plan- og bygningsetaten sine forslag reduserer antallet studentboliger betraktelig. Vi mener også at vårt forslag i stor grad ivaretar de flotte omgivelsene, det gjelder både trærne og området», skriver Eskelund.

Han skriver videre at anskaffelse av nye tomter kan være vanskelig når man konkurrerer med private aktører i markedet, og etterlyser drahjelp fra både kommunen og staten.

«I dag er det vanskelig for SiO å holde seg innenfor kostnadsrammen. Blant annet har prisene på byggevarer økt veldig mye det siste året, det gjør at det blir dyrere å bygge boliger».

Han mener økte tilskudd vil gagne studentene direkte:

«Tilskuddet til studentboliger har som formål å redusere husleien. Dersom regjeringen velger å øke tilskuddet vil det få positive konsekvenser for studentene. Det viktigste for oss vil være å få hevet kostnadsrammen slik at vi kan gjennomføre bærekraftige prosjekter som vil bidra til en lavere husleie for studentene», avslutter Eskelund.

Universitas har fått opplyst av SiO at de nå begynner på forprosjekt, og at rivingen begynner tidligst i 2023. Det betyr at de som bor der nå, kan bli ut 2022.

universitas@universitas.no

Det er noe med det skeive, skakke, og rare

Berit Johanne Henjum, saksbehandler i Byantikvaren

Ukvantifiserbart: Antikvar Berit Johanne Henjum mener kulturminner gir byen særpreg og identitet, verdier som ikke kan tallfestes.

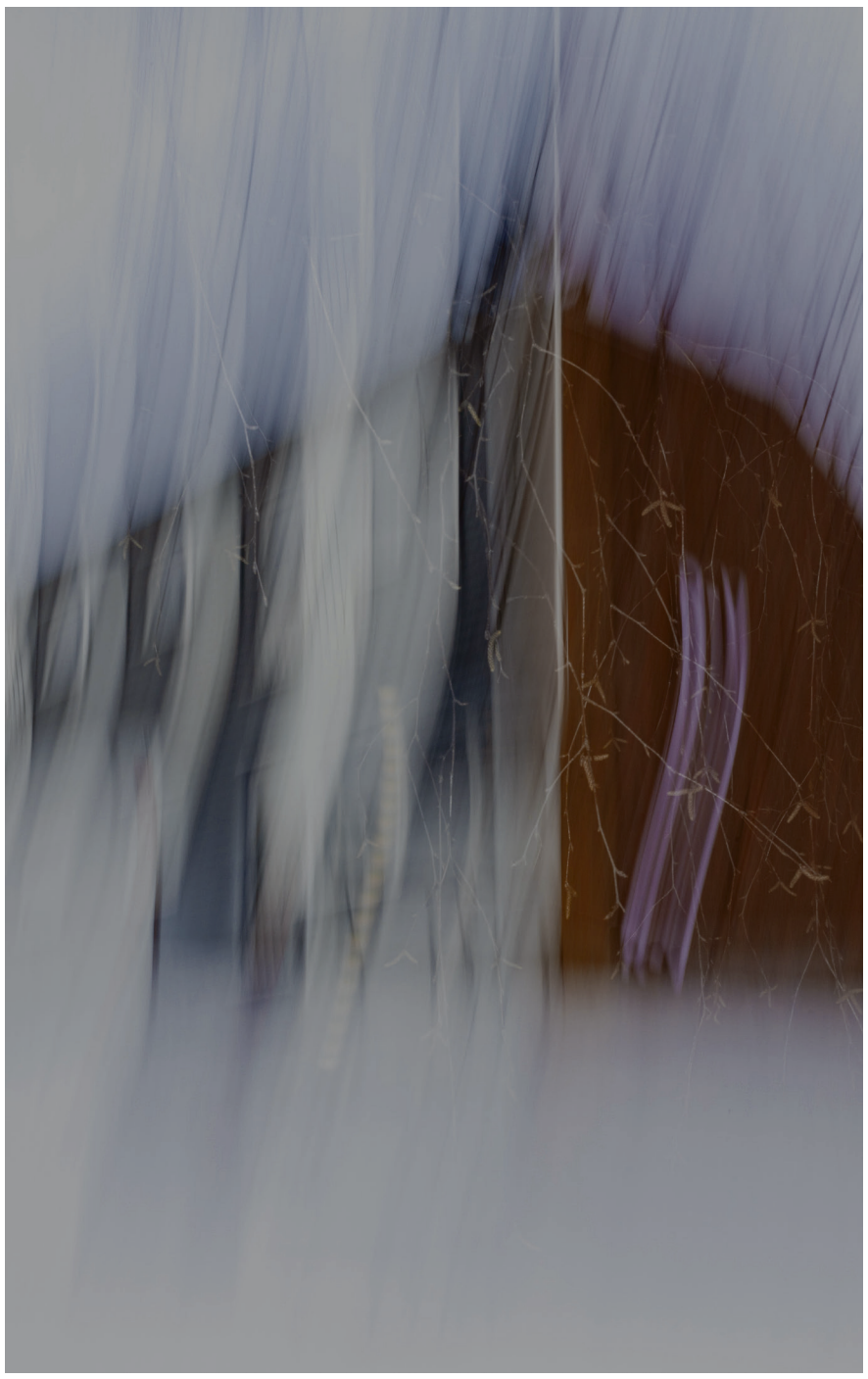

Forsvinner: Byantikvaren mener det er et kulturminne som rives ned når de 80 familieboligene fra 1959 erstattes med en moderne studentby.

UNIVERSITAS
torsdag 2. desember 2021

SIO FEKK 1,5 MILLIONAR KRONER AV KOMMUNEN:

Bruker midla på noko få har hørt om

I aksjon: Margit Røed Taxerås er SiOs nye psykomotoriske fysioterapeut. Her demonstrerer hun noen av behandlingsmetodene sine.

SiO prioriterte lønning til ein psykomotorisk fysioterapeut. Men kva gjer ein psykomotorisk fysioterapeut? Og hjelper det?

Kropp og sinn

tekst Synne Solberg og Amanda Schøyen
foto Sara Aarøen Lien

– Eg merker at dei vanlege rutinane til studentane har vore borte ei stund. Det har nok vore mykje einsemd og isolasjon.

Margit Røed Taxerås rullar på ein taggete ball, eit verktøy ho ofte nyttar i behandlinga av pasientar, medan ho snakkar.

– No tek mange opp dei aktivitetane dei la frå seg da pandemien stod på som verst, men nokon vart kanskje verande i einsemda, seier ho.

Vi møter Taxerås på kontoret på SiO Helse på Blindern, kor ho flytta inn for kort tid sia. Taxerås er utdanna psykomotorisk fysioterapeut, og har nyleg blitt fast tilsett hos SiO. Tilsetjinga samanfell med at byrådet i Oslo gav 1,5 millionar i koronamiddel til studentsamskipnaden, i tillegg til det dei vart tildelt i det opprinnelege budsjettet. Penga blir blant anna nytta til å betale Taxerås' lønn.

Kroppen i fokus

Tilbodet om psykomotorisk fysioterapi er likevel ikkje nytt. Det har vore to psykomotoriske stillingar hos SiO dei siste ni åra, men då via eksterne tilbydarar, eller kun med deltidstilsetjing.

Taxerås fortel at den psykomotoriske retninga innan fysioterapi går ut på ei heilskapleg tilnærming med vekt på korleis tankar og kjensler kjem til uttrykk i kroppen.

– Det er kroppen som er i fokus. I timane samtalar vi òg om korleis ein har det, korleis livet er og kva ein har stått i av belastningar, forklarer Taxerås.

Tilbodet kan nyttast for seg sjølv, men er òg meint som eit tillegg til anna behandling hos SiO. Taxerås jobbar mellom anna med å hjølpe pasientane finne ro i kroppen, pusteteknikkar og andre ting som kan supplere kognitive teknikkar. Ho fortel at dei fleste pasientane blir tilvist frå fastlege i SiO, men at alle kan komme til ein psykomotorisk fysioterapeut om dei har behov:

– Om ein kjenner på kroppslege plagar som ein ser i samanheng med kvardagslivet og stress, kjem ein gjerne til oss.

Positiv til psykomotorikk

Kari Anne Indredavik Evensen, som er professor ved fakultetet for helsevitskap ved Oslomet, er positiv til SiO sitt val om å tilsette ein psykomotorikar. Samanlikna med ein psykolog trur ho psykomotorikaren også har mange positive sider:

– Eg trur psykomotorikaren er rett på sin plass. Fordi psyke og somatikk heng saman og ikkje er delt, slik ein trudde tradisjonelt, så tenkjer eg at det er veldig bra at det er ein psykomotorikar som integrerer det kroppslege med det psykiske, forklarer Evensen.

Ein psykomotorisk fysioterapeut for studentar er ei fin forlenging av helsestasjonstenesta for skuleborn, meiner Evensen. Der har fysioterapeutar ein naturleg plass i eit tverrfagleg team saman med andre yrkesgrupper. Ho trur difor ein psykomotorikar kan vere til hjelp for studentar som vel å ta denne i bruk.

– Det kjem an på korleis det blir brukt og korleis psykomotorikaren har tenkt å gjere jobben, sjølvsagt. Men i utgangspunktet bør det vere bra, avsluttar Evensen.

Viktig tilbod

I november har dei to psykomotoriske fysioterapeutane hjå SiO hatt 20 henvisningar. Ventetida på å få time er på om lag 3–4 veker. Behovet for mental helsehjelp har sidan 2020 skote i vêret.

– Shot-undersøkinga har vore tydeleg på at dei omfattande restriksjonane vi har hatt i Oslo har vore ei kjempebelastning for studentane. Vi har aldri sett så alvorlege psykisk helse-tal som rapportert frå studentane på undersøkinga som gjekk i vår, seier Trond Morten Trondsen, direktør i SiO Helse.

Han meiner at ein psykomotorisk fysioterapeut er eit godt tilbod for studentane no som landet opnar att.

– Det utfordringsbiletet som Shot gir, må vi håndtere på mange måtar. For dei psykiske helseplagane som set seg i kroppen, og som mange studentar opplever, er nettopp det å kome til ein psykomotorisk fysioterapeut – kor ein lærar å kjenne sin eigen kropp, og lærer avspenningsøvelsar – eit veldig godt tilbod.

Trondsen forklarer at SiO har hatt ein langvarig dialog med Oslo kommune, der dei har uttrykt ønskje om å få ein eigen heimel for ein psykomotorisk fysioterapeut, som kommunen i år valte å gi som kronebeløp i staden.

– Beløpet frå byrådet har vorte brukt til å styrke mengda konsultasjonar, og det psykiske helsetilbodet generelt. Beløpet frå byrådet har vorte brukt til psykomotorisk fysioterapi og til å styrke mengda konsultasjonar, og det psykiske helsetilbodet generelt, forklarar Trondsen.

Usikre middel

Tilsetjingane er med anna ord ledd i ein større satsning på psykisk helse. SiO har kunnet tilby eit meir heilhetlig tenesteutvalg fordi dei har fått meir å rutte med, fortel Trondsen.

– Kva har det å seie om dei øremerka midla forsvinn frå kommunebudsjettet etter pandemien, og de er tilbake til budsjettet de hadde før korona?

– Det vil jo vere ei utfordring for oss om vi mister middel. Vi ser at vi har ein stor pågang av studentar som ber om hjelp hjå oss, og det er klart at vi er heilt avhengige av dei finansieringskjeldene som vi har for å opprettholde tilbodet, seier Trondsen.

– Vil de til dømes måtte sparke dei psykomotoriske fysioterapeutane?

– Hvis ikke vi får mindre penger neste år er det noe vi må se på konsekvensene av. Men det vil være Hovedstyret som beslutter hvilke tiltak som følger.

universitas@universitas.no

Psykomotorisk fysioterapi

+ Ein behandlingsmetode som byggjer på at det er ein samanheng mellom livet som levast og korleis dette kan uttrykkast kroppsleg.
+ Utvikla rundt 1950 av fysioterapeuten Aadel Bülow Hansen og psykiataren Trygve Braatøy.
+ Behandlinga består av ulike massasjegrep som kan fremje endring i pustemåte og gi avspenning av muskulatur, samt rørsler og øvingar.
+ Pasientar som får behandling kan ha generelle muskelplagar, langvarige smertetilstandar, eteforstyrringar, svimmelheit, hovudpine eller lettare psykiske lidingar.

Kjelde: Store medisinske leksikon

Reagerer på miljøfarlig materiale på campus

Grønn liste stiller seg kritisk til at UiO bruker det omdiskuterte materialet gummigranulat på campus: – Det går imot alt av bærekraft.

Miljøskadelig: Axel Klanderud irriterer seg over UiO sin bruk av gummigranulat.

Plastforurensing

tekst Solfrid Skaret
foto Isabel Svendsen Berge

– Man kunne like gjerne ha kastet et bildekk i naturen. Uansett om det kun er én kvadratmeter med gummi, er det fortsatt helt unødvendig. Det har litt med symbolikken å gjøre.

Det sier Axel Klanderud (27). Han er tidligere leder for studentlisten Grønn liste ved UiO og uttaler seg som representant for dem, til Universitas. Han jobber i dag i Velferdstinget og i MDG.

Gummigranulat, som UiO har lagt utenfor Ole Johan Dahls hus på campus Blindern, er svært farlig for miljøet, mener han.

– Gummigranulat er en av de største grunnene til at det har kommet mikroplast i havet. Gummien skrapes opp når man går på den, og de små bitene blir til mikroskopiske partikler som havner i naturen og aldri brytes helt ned. Det går imot alt av bærekraft, sier Klanderud.

Gummigranulat brukes vanligvis som underlag på lekeplasser, i barnehager og på kunstgressbaner for å dempe fall, men bruken av materialet er svært omdiskutert.

Vil la naturen vokse

Klanderud reagerer på at UiO ikke har noen åpenbar grunn til å benytte seg av gummigranulat på campus, og vil at de skal tenke mer på at produktene de kjøper påvirker omverdenen.

– Hadde de drevet en stor barnehage hadde det kanskje blitt mer rettferdiggjort, men det er jo ikke tilfellet. Om man dessuten begynner med å legge gummigranulat-dekke ett sted, er det lettere å legge flere. Det er hodeløst, og UiO burde holde seg til høyere standarder, sier han.

Klanderud stiller seg undrende til hva som var tanken bak flekken med gummigranulat.

– Hvis målet var mykt underlag, kunne de vel bare ha latt naturen gro? Det hadde jo vært mulig å for eksempel fjerne asfalten og bruke mose eller jord i stedet. La naturen gjøre jobben, sier han.

Vil gjøre Oslo granulatfri

– I sitt budsjett for 2021 ga Oslo Kommune rundt 200 millioner til å fjerne all gummigranulat på kunstgressbaner, påpeker Klanderud.

Han sikter til Oslo kommunes renoveringsprosjekt om å fjerne bruken av gummigranulat, som Norges største eier av kunstgressbaner. Tiltaket ble annonsert i mai 2020 som et initiativ til å erstatte gummifyllet på fotballbaner med kunstgress med noe mer miljøvennlig. Fra og med 10. august 2022 skal også EU og EØS innføre strengere regler for bruk av gummi.

– Det sier litt om hvor stor satsing dette er.

Han legger til at det ikke redder verden at UiO fjerner flekken med gummigranulat på Blindern, men at det handler om hva det symboliserer og sier om UiO.

– Det har bare irritert meg, og det handler om at UiO bør tenke over hvordan deres handlinger påvirker miljøet. Dette er på en måte lovliggjort svineri, sier Klanderud.

Skal fjernes

UiOs parksjef Morten Anker-Nilssen bekrefter at han er kjent med bruken av gummigranulat på campus.

«UiO har to eiendommer der det er brukt gummigranulatdekke. I Universitetets barnehage brukes det som fallunderlag på lekeplassen, og utenfor Ole Johan Dahls hus er det plast-støpte gummidekket del av et designelement rundt bygningen», skriver han i en e-post til Universitas.

Anker-Nilssen påpeker at gummidekket på campus består av samme gummi som benyttes i kunstgressbaner, men at granulatet er limt fast slik at det ikke skal komme mikroplast på avveie.

«Gummidekke er den eneste måten å forebygge alvorlige ulykker ved fall og samtidig gjøre lekeplasser universelt tilgjengelige. Samtidig er det god, hensiktsmessig og varig gjenbruk av et miljøfarlig avfall som det stadig blir mer av», skriver han til forsvar for universitetet.

Anker-Nilssen forteller at han også kjenner til de problematiske sidene ved bruken av mikroplast, og at EU har varslet at det kan bli forbudt med produksjon og bruk av gummigranulat. UiO støtter et slikt forbud, skriver parksjefen.

Og UiO er på saken, ifølge parksjefen:

«Det er små felt med gummi innfelt i betongplaten og rampen utenfor Ole Johan Dahls hus. Vi planlegger å fjerne gummidekket i sin helhet og erstatte dette med et annet egnet materiale som også ivaretar designet», avslutter han.

universitas@universitas.no

Det er hodeløst, og UiO burde holde seg til høyere standarder

Axel Klanderud, Grønn liste

Gummigranulat

+ Ifølge Miljødirektoratet antas bruken av gummigranulat å være den nest største landbaserte kilden til mikroplast i Norge.
+ Det er anslått at gummigranulat, kunstgress og annet fallunderlag står ansvarlig for et årlig utslipp av mikroplast på cirka 6000 tonn, siden seks prosent av gummien havner i naturen.
+ Brukes vanligvis som underlag på lekeplasser, i barnehager og på kunstgressbaner for å dempe fall, men bruken av materialet er svært omdiskutert.
+ Forskere forbinder også gummi og mikroplast med hormonforstyrrelser og utviklingsforstyrrelser i barn, fordi mennesker puster inn plastpartikler.

Kilde: Miljødirektoratet

UNIVERSITAS
torsdag 2. desember 2021

Skamløs, malplassert og

Godt i magen: Om du bare våger, byr Oslo på mange måter å spe på studentøkonomien.

Hva er prisen for å leve på gratis arrangementsmat en hel uke? Null kroner, tid, krefter og skamløshet.

Gratis mat

tekst Elena Berg Hansen
foto Aurora Meløe, Isabel Svendsen Berge, Sara Aarøen Lien og Hanne Jones Solfjeld

Det skranter i lommeboka. Heller ikke med SV på laget fikk studentene en krone mer i studiestøtte av regjeringen. Heldigvis yrer Oslo av infomøter, kunstutstillinger og foredrag med fri flyt av gratis mat. Jeg gikk inn for å se hvor enkelt jeg kunne leve på arrangementsmat i en hel uke.

Mandag: Marinbiologi og Mrs. Worldwide
Mandag går turen til Blindern. Biologisk institutt arrangerer frokostmøte om akvatiske miljøer. Som tverrfaglig samfunnsvitenskapelig student aner jeg ikke hva det betyr, men det er jeg klar for å finne ut av.

Det tilbys brød med variert pålegg, og jeg forsyner meg straks. Skal man leve på gratis mat i en uke, kan man ikke være sjenert.

Ikke bare drukner jeg i mat, men også i kunnskap. Avslutningsvis spør foredragsholderen om noen er overbevist til å skrive master i marinbiologi. Ja muligens, tenker jeg.

Dagen går, og det nærmer seg middag. International Students' Union lokker med «Get to know us» og pizza. Jeg kan få til begge deler. I frykt for at arrangementet bare er for internasjonale studenter, øver jeg på en tysk-engelsk aksent og ankommer med en tilgjort selvtillit jeg håper kan bli ekte.

Det blir den ikke. De første innleggene handler om dårlige opplevelser fra utvekslingsstudenter i Norge. Det blir verre når ei med en hjerteskjærende historie spør: «Er det noen som bare er her for pizza?». Planen om å stikke tidlig skjer ikke.

I pausen innrømmer jeg formålet mitt til en brite, som mener alle er der litt for pizza. Jeg velger å tro på ham, og klarer å svelge nok skam, og mat, til å bli mett.

Det slår meg at jeg aldri har hatt et så variert kosthold før

Elena Berg Hansen, journalist i Universitas

Tirsdag: Trett og Trettebergstuen
Humanistisk fakultet inviterer til debatt om digital undervisning.

«Er dette bare for voksne?» spør jeg to professorer i det jeg ankommer. Nei, svarer de og tilbyr kaffe. Frykten for at det er kaffen som definerer «enkel servering» slipper taket i det blir båret ut både rundstykker og croissants før møtet. Jackpot!

Jeg soner tidvis ut. Temaet gjør en tidlig morgen enda trøttere enn vanlig.

Jeg drar hjem og tar en lur middag. Den skal nemlig uthvilt være, den som på fest skal!

På Skeiv Ungdoms lanseringsfest får jeg følelsen av at alle kjenner hverandre. Alene i et hjørne hører jeg noen nevne «fri bar». Dit går veien.

Det serveres cocktails uten alkohol, men ikke uten placebo. I hvert fall blir jeg skamløs nok til å forsyne meg flere ganger av tapas og dessert. Mulig er det også fordi maten er *vilt* god.

Jeg er mett på mat, men sulten på kultur. Det blir diktopplesning og taler. Deriblant av kulturminister Anette Trettebergstuen, som til tross for å være nesten en time forsinket, leverer godt.

Det går fort i glemmeboka når et fyrverkeri av et show inntar scenen. Stikkord: glitter, rockering og dragqueens med uendelig stamina. Man kan ikke gjøre annet enn å måpe.

Onsdag: Oppgaveskriving og ooohm
Det blir sen onsdagsfrokost, på det jeg tror er en engelsk skriveklubb for doktorgrads-

g mett

studenter. Selv er jeg på tredje semester i bachelorløpet.

På gebrokken engelsk spør jeg på e-post om de har plass, og smører på med en: «I would *love* to come!» På norsk svarer de: «Det er bare å møte opp. Du trenger ikke å melde deg.»

Konseptet er enkelt: Forsyn deg med mat, skriv i stillhet, pause med mer mat, og så mer stilleskriving. Jeg tar på briller og prøver å se viktig ut idet jeg åpner semesteroppgaven min i exphil.

Opplegget minner om å sitte på lesesalen, bare at det er lov til å spise samt tilgang på kaffe, kjeks og dyr ost. For et doktorgradsliv!

Jeg skulle gjerne blitt lengre, men er middagssulten. Turen går til mindfulness-aften på Sogn.

Det er mat til de femti første. Det jeg ikke har fått med meg er at mat betyr snacks. Snart innser jeg at middagen min består av en pose potetgull.

Heftig dansing løfter humøret. Men alt som kommer opp må ned, og blodsukkeret mitt gjør det samme. Godteri er definitivt ikke den ultimate energikilde.

Jeg takker for meg og tar turen hjem.

Torsdag: Tøffe temaer og tatt på fersken

Det er «Internasjonal dag for avskaffelse av vold mot kvinner» i regi av blant annet Jurk (Juridisk rådgivning for kvinner) som står for tur. Foruten et viktig tema, er det lovet både frokost og lunsj. Jeg kommer tidlig og spotter croissants og frukt.

Etter tankevekkende innlegg fra både politikere og jurister nærmer det seg lunsj. Midt i en sandwich med hummus, kommer jeg i prat med ei som inviterer til en markering. Jeg gir et genuint: «Jeg skulle vært der, men jeg har allerede noe annet i kalenderen».

For fra et frihetsfrarøvende tema til et annet, trikkes det til Oslomet og et foredrag om tilstandene i Hong Kong i regi av SAIH (Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpefond).

Spise-gratis-en-hel-uke-prosjektet har gått relativt smertefritt frem til nå. Det tar imidlertid slutt når jeg og Universitas' fotograf får spørsmål om hva vi driver med når vi har fotoshoot av meg som spiser pizza. «Jeg trodde journalister brukte å melde ifra før de kom». Ikke når vi lager en sak om oss selv, medgir jeg.

Pizzaen har fått en bismak og vi haster oss ut fra storbyuniversitet. Uvel av egen skamløshet faller jeg i søvn, med et håp om en mindre vond morgendag.

Er det noen som bare er her for pizza?

Arrangør av arrangement med gratis mat

Fredag: Faglig input og fin på vin

Fredag og tid for frokost. Den finner jeg på arrangement: «Kunnskapsarbeid er krevende» hos FIKS (Forskning, innovasjon og kompetanseutvikling i skolen).

Målgruppen er lærere og professorer. Jeg tar på meg ullgenser og håper det fungerer som kamuflasje. Etter å ha forsynt meg med rundstykke med pesto og mozzarella, plasserer jeg meg med noen hyggelige damer som tar meg under vingene.

Etter gårsdagens opplevelse faller jeg for fristelsen til å lyve. Jeg er lektorstudent og barnehageansatt og «jeg vet ikke om jeg vil bli lærer, jeg er enda søkende.» Det siste er i det minste sant.

Tiden er inne for å drukne skammen fra uka. Jeg trenger gratis alkohol, og vet det perfekte stedet å finne det: Kunstutstillingsåpning. Vors på *vernissage* har jeg nemlig erfaring med, så dette er barnemat. En positiv overraskelse er at de serverer et rikt sortiment av gourmetpølser.

Mens jeg nyter samtidskunsten, vin og en lammepølse med persille, går alkoholen fort til hodet. Et bilde fanger oppmerksomheten: En kvinne som spiser banan. Tydeligvis kan man kjøpe med seg kunst, og i mitt småbrisne sinn er jeg nær å slå til nå som matbudsjettet er på null.

Jeg kommer til hektene og bestemmer meg for å dra hjem. Det slår meg at jeg aldri har hatt et så variert kosthold før. Tross at det krever løgn, tidlige morgener og nitidig leting etter arrangementer, er det fullt mulig å leve en uke på gratis mat.

Før jeg er hjemme har jeg allerede meldt meg på et frokostmøte førstkommende mandag.

Mindfulness-aften på Sogn er i regi av SiOs ordning «Studentenes tiltakspakke», som Elena Berg Hansen har vært engasjert i gjennom en midlertidig stilling denne høsten.

universitas@universitas.no

Beskyttet: Men ikke mot dårlig samvittighet.

Utømmelig ølkilde: Hva mer kan en student ønske seg?

Frokostfest: Jeg ser mitt snitt.

Et stykke til: Fredagspizza blir hele-uka-pizza med denne dietten.

UNIVERSITAS
torsdag 2. desember 2021

All the single students

Flerspråklig disco: Under lysekronene vugger deltakerne i takt til internasjonale hits.

Bringer folk sammen: Diana Lizarazo er kveldens arrangør.

Universitas tester dating på gamlemåten: Ansikt til ansikt. Med fremmede. Sånn her gikk det.

Sexy singelliv

tekst og foto Sindre Deschington

Norge står midt i en singelboom med 1,4 millioner single nordmenn, melder NRK. I Universitas 26. november skriver Kira Katharina Venbakken at «vi er nødt til å gi slipp på Tinder, for å berge kjærligheten». Hva er da alternativet? Vi er single, ensomme, temperaturen synker, dagslyset forsvinner – appene er mareritt-aktige og utelivet i et frenetisk kaos.

SiO kommer til en form for unnsetning: Single's night.

Bingo og speedfriending

Ved inngangen blir jeg gitt en navnelapp hvor jeg kan skrive ned mine egne pronomen. Progressivt.

Spredt rundt det store fellesarealet sitter usikre og single sjeler fra alle verdenshjørner og kaster stjålne blikk mot hverandre. Konsentrasjonen av internasjonale studenter er høy, og jeg er forberedt på å dumme meg ut på flerspråklig vis. Stillheten brytes av at vi får utdelt et ark: bli kjent-bingo. Frykten sprer seg i flere ansikt.

Jeg beveger meg gjennom rommet, prøver å fylle opp arket mitt. «Hei, jeg er fra Universitas» viser seg å være en særdeles dårlig åpningsreplikk. Heldigvis klarer jeg å sjarmere meg inn hos et par bingospillere.

En student på utveksling fra Japan ser helst etter nye venner. Det samme gjelder en ung folkemusiker fra England. En ung jente fra Tyskland er åpen for et forhold, til tross for at hun drar tilbake om en måned. Alle virker de enige om en ting: Nordmenn er tilbakeholdne, men samtidig veldig kjappe til å ha sex etter første håndhilsning. «Spennende», sier jeg. «Overfladisk», svarer de.

To blonde norske jenter sitter på et langbord, omringet av gutter som virker lei av å sjekke opp andre på gebrokken engelsk. Hun ene forteller raskt at hun har kjæreste, og at hun kun er her som emosjonell støtte for venninnen. Mens jeg trekker meg unna den økende manneskaren rundt dem, tenker jeg at det trengs.

Etter en stund i bingoens sosiale skjærsild tvinges vi inn i rekker: Det er tid for «speedfriending». Er folk på Single's night for å få venner? På to minutter skal jeg bli kjent med en tilfeldig stakkar før jeg går videre til nestemann. Jo lengre ned i rekken jeg beveger meg, jo høyere blir samtalestøyen. Til slutt skriker jeg hva jeg studerer for hundrede gang inn i øret på en BI-student. Han hørte ikke hva jeg sa, og er ikke interessert heller.

Både stemmen min og mitt sosiale batteri når et kritisk punkt. Heldigvis begynner ølserveringen.

Fra Frankrike til Sogn

Jeg får huket tak i en frivillig, Theo fra Kina. Før utvekslingen til Norge var han i Paris. Vi setter

oss ved entreen i ly for lyden av dans og sure sangstemmer. Fjerne farger fra discolysene glir over håret hans.

Han opplever datinglivet i Norge som ekstra vanskelig. Jeg spør om han har snakket med noen mulige partnere her, men det er visst uaktuelt.

– 90 prosent av de som er her er hetero, og de som ikke er det, kjenner jeg godt fra før av, forteller han og fortsetter:

– Det er vanskelig å date i Oslo. Alt går over app, og det er mest hook-ups og one night stands.

Mens Theo maler et romantisk bilde av kjærligheten i Frankrike, blir vi avbrutt av en som ber oss passe ølen hans mens han «går og pisser». Jeg spør Theo om han skulle ønske han hadde noen nå som vi nærmer oss en kald og mørk vinter.

– Jeg er fra den nordlige delen av Kina, så jeg er ikke ukjent med kulde, ler han.

– Men det hadde vært hyggelig å ha noen.

Gutta sigger

– Jeg er ikke her for noe spesielt. Mest for å bli kjent og danse.

Etter standhaftig innsats på dansegulvet, står jeg ute med Thomas fra BI og en mannlig student fra Politihøgskolen (PHS). Alle tre trengte nok en pause fra den flerspråklige sosialiseringa.

Dating-appene føles så veldig overfladiske. De er bare bilder av fjes, mens her er det noe ekte

Diana Lizarazo, arrangør for Single's night

Mens Thomas er åpen for det meste i kveld, er PHS-studenten beredt på å dra hjem alene.

– Du tar ikke med noen hjem på en tirsdag ass. Torsdag, fredag, lørdag, søndag, ok. Men jeg skal på jobb i morgen. Jeg kaster ikke noen ut 06:30 i morra.

PHS-studenten soner plutselig ut av samtalen. Han ser et bytte bak meg, og konfererer med Thomas om hvem av dem hun så på, om noen.

– *Jeg trodde du sa det ikke skulle skje noe i kveld?*

– Jo, men radaren er alltid på, vet du.

Mesterhjernen

Jeg får endelig satt meg ned med Diana Lizarazo, arrangøren og mesterhjernen bak det hele. Hun presenterer seg som polyamorøs og panseksuell med partner. En passende CV, med andre ord. Men det viser seg at dette ikke handler om dating så mye som det handler om sosialisering. Hun er lei av dating-appene.

– Dating-appene føles så veldig overfladiske. De er bare bilder av fjes, mens her er det noe ekte. Mer personlighet.

Lizarazo mener det er noen egne karakteristikker ved norsk app-dating.

– Her i Norge har nesten alle et bilde av en sport eller friluftsaktivitet, ler hun.

Hun understreker videre at dette arrangementet egentlig bare er ett av mange andre konsepter på Amatøren, hvor poenget er å knytte nye bekjentskaper.

– Jeg vil at man skal lære om nye kulturer. Derfor er det et internasjonalt event. Bingoarket, for eksempel, er for at folk skal ta initiativ til å stille hverandre spørsmål de kanskje ellers ikke hadde stilt. Det er jo også bra for å få folk til å snakke sammen!

Det er med andre ord ikke spesifikt dating det handler om. Har jeg og 80 pluss andre single blitt lurt?

– Jeg vil at folk skal gå hjem med kunnskap om nye kulturer, svarer Lizarazo på spørsmål om hva hun håper folk sitter igjen med når kvelden er omme.

Dansegulvet

Tilbake på dansegulvet jobber anlegget seg gjennom hits fra alle verdensdeler, og stemningen begynner å bevege seg fra klein til tilnærmet sosialt utholdelig. Bildet av en bevegende folkemasse på et dunkelt fargebelyst dansegulv med dyr øl i hendene er kanskje gjenkjennelig fra mange av Oslos utesteder, men det er noe eget med akkurat dette stedet. En stor sirkel har formet seg, og de som for inntil noen timer siden var totalt fremmede, kaster seg inn i midten for å vise fram sine beste dansetrinn.

Lizarazo er selv med, og passer på å dra med seg selv den mest tilbakeholdne. Folk snakker sammen, danser, ler. Jeg må hjem, men går med følelsen av at selv om speedfriending og sosial bingo ikke treffer alle, så slår aldri kombinasjonen av dansbar musikk og øl feil når det kommer til å bringe folk sammen. Det er hvertfall bedre enn tørre samtaler i en datingapp.

universitas@universitas.no

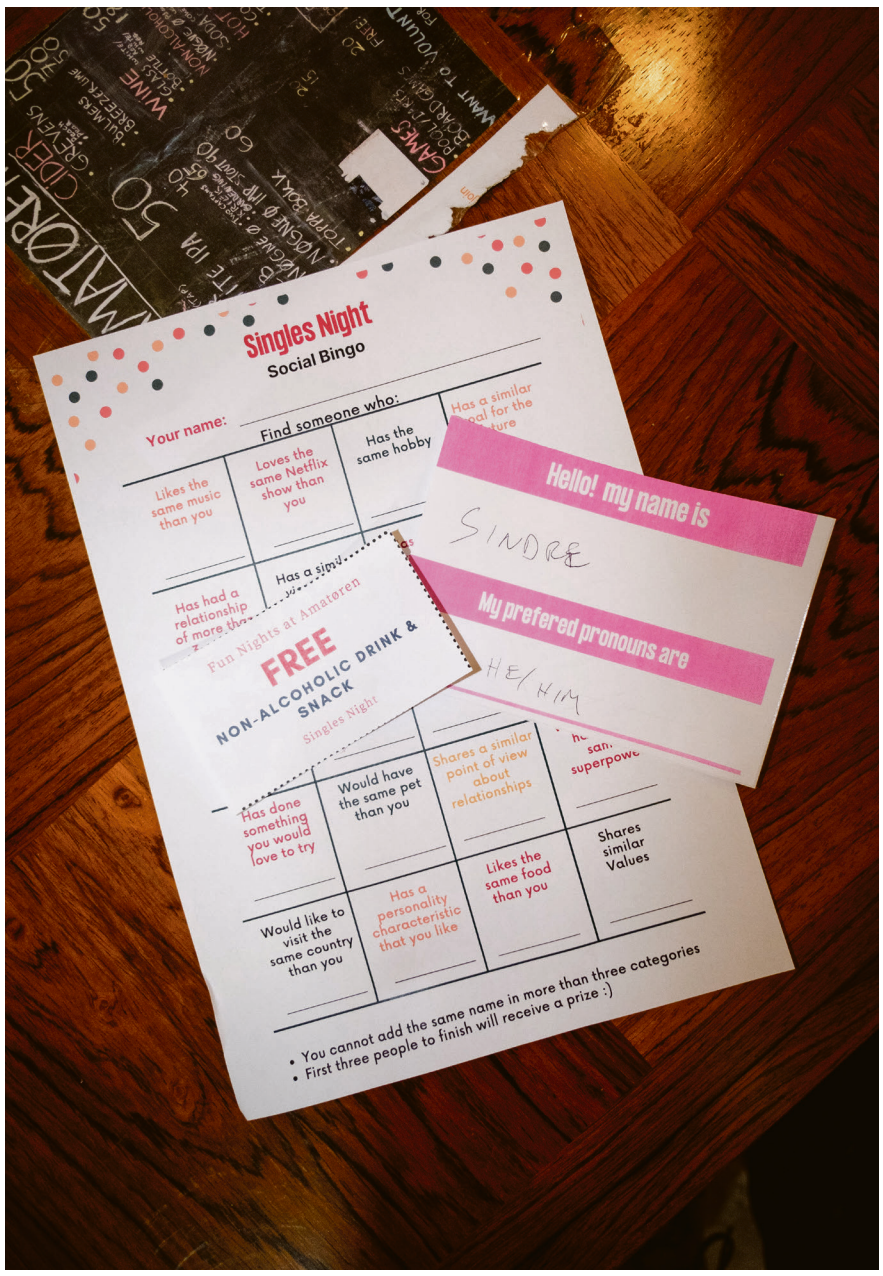

Støtteark: For å starte samtalene, fikk alle utdelt et sosialt bingoark.

Fryktløs: Theo frykter ikke vintermånedene, men synes fortsatt dating er vanskelig i Norge.

UNIVERSITAS
torsdag 2. desember 2021

UTENRIKS

utenriksredaktør: Roya Shahibzadeh
royashahibzadeh@gmail.com 481 08 772

På den andre siden

Hjemland: – Vi kaller den for apartheidmuren, sier Malak al-Ghaliz. Her tagger hun «hjemland» på arabisk på muren som skiller Vestbredden og Israel.

av muren

Barna her ser mer blod enn mennesker som kysser

Aseel (21), franskstudent i Gaza by

FOTO: PRIVAT

Arrestert: Malak al-Ghaliz ble arrestert som fjortenåring da hun skulle krysse grensekontrollen til Jerusalem. Hun er en av de yngste palestinerne som har sittet i israelsk fengsel.

En jusstudent som har sittet i fengsel. En poledanser som har vært i cyberforsvaret. En fotograf som aldri har reist utenfor landegrensene. Hadde de vært venner om ikke muren skilte dem og bombene regnet ned?

Israel og Palestina

tekst Ingrid Elida Karo Johansen

Malak knelte. Hun var svimmel av peppersprayen og dekket seg for øynene for å ikke se pistolen den israelske soldaten rettet mot henne. Rundt henne samlet det seg folk i protest.

– Stopp, stopp! ropte de motløst.

Malak ville bare dra til Jerusalem. Hun hadde gått mot grenseovergangen iført lilla bukser, en mønstrete genser og en liten ryggsekk. En soldat mente hun hadde sagt at hun skulle drepe en israeler, og nå var hun en terrortrussel.

Så når hun knelte der på bakken mens israelske soldater omringet henne, stormet den ene fram og presset henne mot bakken. Han skulle sette håndjern på henne.

Men uansett hvor mye han strammet, falt håndjernet bare av. For armene hennes var for tynne, og hun var for liten. 14 år var hun. Senere ble hun fengslet.

Parallelle univers

Nå er Malak 19 år. Men dette er ikke bare historien om henne. Det er også historien om Aseel og Hatem på Gazastripen, og om Maya i Israel. Det er historien om fire vanlige studenter, om liv som er så like, men også så ulike, og om hverdagsgleder og hverdagssorger. Dette er historien om de ordinære livene som må ta konsekvensene av forfedrenes handlinger og statslederes krigføring. Vil muren, bombene, frykten og hatet splitte dem for alltid?

Gaza uten bomber

– Jeg har aldri reist noe sted, kan du tenke deg det? Er ikke det helt absurd? spør Aseel Kabarati gjennom skjermen.

Aseel er 21 år og bor i Gaza by.

Hun har aldri vært utenfor den lille stripen som er større enn Trondheim, men mindre enn Oslo og Bergen.

– Og kan du tenke deg, klasserommet vårt er ikke større enn det rommet der, sier hun og peker inn i skjermen på kollektivrommet på Bislett.

Aseel studerer fransk litteratur på Al-Aqsa-universitetet. Hun elsker språk, og drømmer om å dra til Frankrike eller Italia. Det beste hun vet er å høre på fransk musikk, eller jazz, eller klassisk, eller Frank Sinatra, hun klarer ikke helt å bestemme seg. Men musikken er aller best når den er spilt av vennene hennes. Når de røyker, spiller kort og snakker om alt og ingenting. Eller når de ser på film sammen og lager god mat.

– Maqkluba er det beste, det er egentlig en egyptisk rett, skyter vennen Hatem Saadallah inn.

Han er dataingeniørstudent og like gammel som Aseel.

– Ikke si det! sier Aseel og fortsetter:

– Jeg er så jævlig sulten, og i tillegg har jeg lyst på pizza og rosa guava-drikk.

Gaza med bomber

Aseel trodde familien var trygge hjemme, men plutselig smalt det til i et hus rett ved. En bombe hadde falt og de måtte løpe. De løp til huset til broren til Aseel, og gjemte seg under trappeoppgangen, for det er ikke mange bomberom på Gaza å søke tilflukt i. Broren prøvde å trøste sine fire barn, men han visste ikke hva han skulle si. Han kunne ikke trøste med at det kom til å gå bra, for det var vel ikke sikkert?

Slik beskriver Aseel en dag i mai i år. I elleve dager skjedde en massiv oppblussing av konflikten mellom Israel og Palestina, ikke siden 2014 hadde det vært så kraftige sammenstøt som da. 243 mennesker på Gaza døde i løpet av disse dagene.

– Barna her ser mer blod enn mennesker som kysser, sier Aseel.

Når du tenker over det, er 90 sekunder mye. For når du er redd, blir du rask

Maya Baruch (21), datastudent i Tel Aviv

Aseel sin største lidenskap er å fotografere, men da hun skulle dokumentere ødeleggelsene framfor seg i mai, sa det stopp.

– Jeg klarte det bare ikke, jeg klarte ikke å se på det. Jeg skammet meg sånn over at jeg ikke klarte det, sier hun.

Hatem prøver å si noe, stopper litt opp, leter etter ordene.

– Vi snakker ikke så mye om det her. Vi har jo vokst opp med det, sier han før linja brytes og skjermen blir svart.

Noen minutter senere kommer de begge tilbake. Det var strømmen som hadde gått igjen. Det skjer ofte.

– Jeg håper å kunne reise vekk. Med utdanningen min har jeg kanskje mulighet til det, men det som knuser meg mest, er alle de som sitter fast: Som fødes inn i et liv som allerede er bestemt at skal ende i fattigdom. Skal jeg være egoistisk og forlate dem til et liv jeg vil ha, eller skal jeg bli? Hvorfor skal jeg bli om det verken hjelper meg selv eller menneskene her?

Aseel står i et lignende dilemma. Hun vil reise vekk, men vet ikke om det vil være mulig for henne å dra. Hun nevner at faren hennes døde av sykdom da hun var mindre, og ettersom han var soldat i Den Palestinske Frigjøringsorganisasjonen (PLO), får familien akkurat nok støttepenger av organisasjon til å klare seg. Men hun vet ikke om situasjonen hadde vært bedre om han fortsatt levde.

– Når jeg tenker på pappa, så tenker jeg at jeg elsker han. Likevel blir jeg redd av å tenke på hvordan det ville vært hvis han fortsatt var her, om han hadde kontrollert meg slik mange fedre gjør mot døtrene sine her. Jeg mener ikke at alle fedre gjør det, men det er ikke uvanlig. Det kan hende at han hadde hindret meg i å reise om jeg fikk muligheten, sier hun og legger til:

– Men «konflikten», sier hun og lager gåsetegn med fingrene sine.

– Rettere sagt, aggresjonen, påvirker hele livet mitt: Psyken, økonomien, alt. Noen

FOTO: PRIVAT

ganger har jeg håp om forandring og er motivert for å stå opp for landet mitt, mens andre ganger vil jeg bare glemme det hele, reise til Europa, kunne jobbe som profesjonell fotograf, og ikke tenke på konflikter og krig. Jeg skulle ønske jeg bare kunne bekymre meg over dumme ting.

Aseel stopper opp, som om hun angrer på noe hun har sagt.

– Jeg mener ikke, misforstå meg rett, jeg mener ikke at dere bare har dumme problemer, sier hun og peker forsiktig inn på kollektiv-rommet på Bislett igjen.

– Men jeg vil bare leve i fred.

Poledanseren

Maya Baruch var akkurat ferdig med militærtjenesten da venninnen hennes fortalte om noen hun kjente som snart skulle til Madagaskar.

«Herregud, kan jeg bli med?», hadde hun spurt, og bare tre dager senere var hun nettopp i Madagaskar med tre gutter hun ikke ante hvem var.

Og en dag da hun vandret rundt på øya, stod hun foran en reklameplakat. Det var reklame for et eller annet klesmerke, men akkurat hva det var reklame for, brydde ikke Maya seg om. Det hun brydde seg om var stangen som personen danset rundt. Hun tenkte at det der måtte hun bare gjøre selv.

Så da hun var tilbake i Israel en måned senere, googlet hun raskt nærmeste poledanser-studio, og har siden dratt dit en gang i uken.

– Jeg måtte helt til Madagaskar for å finne ut av at poledance var noe for meg, sier Maya og ler.

76 kilometer unna Aseel og Hatem, på andre siden av mur, piggtråder og kontrollposter, løper Maya rundt i Tel Aviv. Det er torsdag, dagen før hviledagen shabbat, og hun må rekke bussen til kjæresten sin. De fleste bussene står nemlig stille på fredager, og om hun skal være med kjæresten sin i helga, må hun derfor dra nå. Han bor i byen Rishon LeZion, oversatt «den første til det hellige stedet». Det er ikke så mye å gjøre der, sier Maya, men de har i hvert fall en stor kino.

Om hun ikke henger med kjæresten, drar Maya gjerne på bar eller restaurant med vennene sine, ser på film eller henger på universitetet i Tel Aviv der hun studerer fysikk og datavitenskap. Hun spiser gjerne blåbærpannekaker hver dag, men kan ellers nøye seg med en curry-rett, eller noe asiatisk med tofu. Egentlig det meste, sier hun, så lenge det ikke er kjøtt. Hun er vegetarianer

– Men se! roper 21-åringen plutselig og snur kameraet på mobilen sin.

– Nå er du vitne til det første regnet i Israel i år, sier hun begeistret.

Maya har lyseblå striper i håret, og er iført en rosa t-skjorte med en dinosaur som drikker te, en «tea-rex».

– *Så du danser på strippeklubber?*

– Nei, nei, nei, svarer hun lettere fornærmet og viser en video av seg selv der hun snirkler seg rundt en stang.

– Det er drittøff trening.

90 sekunder

90 sekunder. Det er tiden det tar for en rakett å fly fra Gaza til Tel Aviv. Du har altså 90 sekunder på å tenke på hvor nærmeste trygge sted er, løpe dit så fort du kan, og bli der til bombealarmen er over.

– Når du tenker over det, er 90 sekunder mye. For når du er redd, blir du rask. Da jeg var liten og måtte gjemme meg første gangen, brukte jeg ti sekunder på å løpe til et trygt sted. Jeg husker det veldig godt, sier Maya.

Etter Golfkrigen i 1991, da Saddam Hussein avfyrte langdistanseraketter fra Irak mot Tel Aviv og områdene rundt, ble det bestemt at alle hjem i Israel måtte ha egne bomberom. Noen hjem har innebygde bomberom i soverommene, mens eldre bygninger, som i Ashkelon nord for Gaza, står fortsatt uten tilfluktsrom.

Maya tenker ikke så mye på konflikten på daglig basis. Når den blusser opp derimot, som de dagene i mai, er det vanskelig å fokusere på noe som helst. Hver minste lyd, om det er en ambulanse, noe som faller i bakken eller en motorsykkel som lager lyd, skvetter Maya av. Hun klarer ikke å fokusere på skolen, og å være på en buss lenge, som den til kjæresten sin i Rishon LeZion, er skummelt.

Israel har et av verdens mest avanserte rakettskjold, men selv ikke dette klarer å ta stoppe alle rakettene. I mai døde tolv israelere under oppblussingen.

– Om det kan bli fred? Jeg vet virkelig ikke. Men det jeg vet er at menneskene på Gaza ikke er dårlige mennesker. De er bare mennesker, akkurat som meg, som vil ha fred. Og så mange av dem er barn, jeg skulle ønske jeg kunne ta dem ut.

Da Maya var 17 år måtte hun i obligatorisk militærtjeneste. For jenter er det to år. For gutter tre. Ortodokse jøder på torahskole og palestinske israelere får fritak, men de fleste som nekter av pasifistiske eller politiske grunner blir sendt i fengsel.

Maya tjenestegjorde i cyber-enheten.

– *Hva gjorde du der?*

– Ehm, svarer hun.

– Det er hemmeligstemplet.

FOTO: PRIVAT

Med kameraet klart: Etter at Aseel Kabarati var syk og innlagt på sykehus, fikk hun et kamera i gave av familien sin. Siden har hun sjeldent gått uten.

Jeg måtte helt til Madagaskar for å finne ut at poledance var noe for meg

Maya Baruch (21), datastudent i Tel Aviv

FOTO: PRIVAT

Ikke en stripper: I Israel er det vanlig å reise ut i verden etter ferdig militærtjeneste. For Maya Baruch endte et opphold i Madagaskar i en langvarig lidenskap for poledance.

Fengselet

Så hva var det som skjedde den dagen da Malak al-Ghaliz var 14 år og ble lagt i bakken av israelske soldater?

Universitas har sett video av situasjonen i forkant av arrestasjonen: av Malak som kneler og holder seg for øynene, av mennesker som skriker «stopp!» på arabisk, og av en soldat som retter pistolen mot henne, før en annen soldat presser henne mot bakken og legger henne i håndjern.

– De tok selfier med meg og lo, sier Malak.

Hun synes det er vanskelig å snakke om arrestasjonen og tiden etterpå.

Malak sier hun ble tvunget til å signere tilståelsespapirer skrevet på hebraisk. Hun kunne ikke hebraisk, og skjønte ikke hva som stod der.

I retten vitnet en soldat som mente hun hadde hørt Malak si at hun skulle drepe en israelsk soldat med kniv.

Malak nektet, men retten viste til tilståelsespapirene, og hun ble dømt til fengsel i tre år for drapsforsøk.

Senere krevde advokaten hennes at retten la frem videoopptakene fra avhørene av Malak. Retten konkluderte med rettighetsbrudd. Som mindreårige hadde for eksempel ikke Malak blitt avhørt med foresatte til stede, noe hun hadde krav på. Nå ble fengselsstraffen for fjortenåringen redusert til syv måneder.

Det var likevel syv måneder som satte spor.

I fengselet delte hun rom med ti andre mindreårige jenter. Rommet hadde bare seks senger, og toalettet var i samme rom.

Etter hvert startet en massiv sultestreik i fengselet, ifølge Malak. I flere celler nektet de innsatte å spise, og alt de krevde var følgende: at jentene skulle få to rom i stedet for ett.

Det skulle ta to måneder med sultestreik før jentene endelig fikk hver sin seng å sove på.

Håpet

Nå bor Malak med familien sin i flyktningleiren Jalazone. Faren hennes er egentlig fra Jaffa, en by i nærheten av Tel Aviv. I 1948 ble han og familien kastet ut.

– Vi har ikke mistet håpet om å kunne dra tilbake. Det er derfor vi blir i leiren i stedet for å flytte et annet sted. Da er vi redde kampen er tapt for godt, sier Malak.

Flyktningleiren er i nærheten av bosettingen Beit El. Gjennom barndommen og ungdomstiden har venner av henne mistet livet eller blitt skadet av soldater og bosettere, sier hun.

– Hva liker du å gjøre på fritiden din da?

– Endelig et lystigere spørsmål! Jeg liker å henge med mamma, se på nyheter, høre på musikk og se på Youtube.

– Og hva liker du å spise?

– Maqkluba. Det bare elsker jeg. Det er egentlig en egyptisk rett.

– Hva studerer du?

– Juss på Birzeit University i Ramallah. Etter alt jeg har opplevd håper jeg å forsvare palestinske fanger, og særlig de mindreårige.

Hun sukker tungt.

– Nå er også broren min arrestert.

Han er femten år.

universitas@universitas.no

Vi snakker ikke så mye om det her. Vi har jo vokst opp med det

Hatem (21), datastudent i Gaza by

FOTO: PRIVAT

Ted-snakk: I fem måneder var Hatem Saadallah med å organisere en Tedx-konferanse i Gaza by.

UNIVERSITAS

SØKER NYE JOURNALISTER OG FOTOGRAFER

JOURNALISTER

Universitas er vaktbikkje, kulturorgan og debattforum for over 70.000 Oslostudenter. Vi trenger idérike, skriveføre journalister som brenner for å lete fram og skrive spennende saker innen ulike stoffområder og sjangere, som **nyheter, kultur, feature, essay, anmeldelser, kommentar- og analyse.**

Du bør være engasjert og villig til å sette av tid. Opplys gjerne hvilket stoffområde du helst vil arbeide med.

Nynorskbrukere oppfordres til å søke.

FOTOGRAFER

Vi trenger dyktige fotografer som kan ta spennende nyhets- og reportasjebilder og portretter som skiller seg ut. Videoferdigheter er en bonus. Du er teknisk stødig og har evnen til å arbeide selvstendig. Eget utstyr er en forutsetning.

Spørsmål om stillingene rettes til redaktør Endre Ugelstad Aas: endreuaas@gmail.com / 901 95 375

Søknad, CV og arbeidsprøver sendes til endreuaas@gmail.com
Søknadsfrist: 26. januar

VIL DU JOBBE I UNIVERSITAS?

I 75 år har Universitas vært en viktig døråpner inn i mediebransjen for talentfulle journalister, skribenter, fotografer og sidedesignere. Totalt jobber ca 50 personer i Universitas. Vi satser aktivt på å bringe fram det beste hos hver enkelt av våre medarbeidere.

KULTUR

kulturredaktør: Guro Aasaaren
guro.aasaaren@gmail.com 466 74 942

Drikker på kulture

Betraktere: Unge kunstneres forbund for gratis vin møtes for å se på kunst og drikke vin – helt gratis.

Hva skal en student med smak for alkohol og kunst ta seg til når lommeboken er tom? Reise på galleriåpning og se champagnen flyte, så klart.

Kunstvandring

tekst Amanda Schøyen
foto Sara Aarøen Lien

– Den rareste måten jeg har blitt servert vin på? Det må ha vært på en Bjarne Melgaard-utstilling for noen år siden, da man måtte stikke armen inn i et glory hole på veggen for å få en drink, sier Victoria Margrethe Lampe, og gestikulerer mot et plastglass med bobler hun holder i hånden.

Dette glasset har hun imidlertid plukket opp fra et langbord med hvit duk, plassert midt i et minimalistisk galleri i Kvadraturen. Vi befinner oss på utstillingsåpning, og som oss, står flesteparten av menneskene i lokalet og nipper til drikken sin. Vi har imidlertid ikke allverdens med tid til å fortære champagnen, for vi skal snart videre til en ny vernissage.

Som administrator i facebookgruppen Unge Kunstneres Forbund for Kunst og Gratis vin (UKFFGV) arrangerer Lampe ukentlige gallerirunder i hovedstaden. I kveld har Universitas fått lov til å bli med på en av dem. På hvert stopp venter nye kunstneriske opplevelser – og velkomstdrinker kjøpt og betalt av galleriene.

– Det er en mulighet til å få både kunstnerisk og alkoholholdig påfyll, helt gratis, forklarer Lampe.

– Kulturell input

– Det hele startet som en slags spøk. Det ser man jo på navnet også, vi tar ikke oss selv så høytidelig, ler August Rosenlund Kvam.

Han gikk nylig ut med en bachelor i grafikk og tegning fra KHiO, og jobber i dag som kunstner. I 2012 var han imidlertid 17 år, og hadde akkurat blitt kjent med grunnleggerne av UKFFGV.

– Vi var en gjeng uten så mye penger, men som synes det var hyggelig å

> **Ikke drikk så mye at du begynner å spy, og i hvert fall ikke på kunsten. Det kan man spare til etterfesten**
>
> **Silje Engja Sigurdsen**, kunstkritiker

være sosiale. Etter hvert skjønte vi at galleriåpninger var en måte å få kulturell input på, samtidig som vi kunne drikke og henge sammen, forteller han.

Gjengen besto den gang av en håndfull kunststudenter tilknyttet Prosjektskolen. Sammen opprettet de en Facebook-gruppe for å holde hverandre orientert om utstillingsåpninger og kulturelle arrangementer hvor det var mulig å få tak i gratis alkohol. I dag teller gruppen over 1700 medlemmer.

Informatikkstudenten Lampe er en av de som har tilsluttet seg gruppen de senere årene. Ved siden av studiene jobber hun «ikke med noe kunstrelatert, men kunstig – kosmetikk».

– Jeg er student, og alltid gira på gratis ting. Også er det gøy å følge med på hva som skjer i samtidskunsten. Og å drikke vin, så klart.

Det var gjennom kompisen Kvam at Lampe først hørte om UKFFGV. Nå er det hun som er ansvarlig for å formidle ukens galleriåpninger med medlemmene i gruppen.

– Jeg tror vi er med på å justere ned terskelen for å gå på utstillinger. Det er nok en del som synes det kan være skremmende å besøke mange av disse små galleriene i Oslo. Men så lenge man er et menneske som står foran et kunstverk, har man en rett til å ha en mening om det man ser på, sier hun.

– Dessuten tror jeg tror det er mange utenfor kunstfeltet som ikke vet at det finnes gallerier og museer hvor det deles ut gratis alkohol nesten hver uke.

litens regning

Bakfull kunstkritiker

– Vet du hva, jeg er faktisk litt hangover selv.

Silje Engja Sigurdsen kremter. Kunstkritikeren og grunnlegger av nettstedet Kunzt.no har plukket opp telefonen for å svare Universitas på noen spørsmål om gallerietikette. Nå forklarer hun at hun selv har latt seg rive med av et kulturarrangement med åpen bar kvelden i forveien.

– *Hvor mange glass har man egentlig lov til å forsyne seg med på sånne arrangementer?*

– Med eller uten pandemi, holdt jeg på å si. Her er det nok hver mann for seg selv, så får man bare se hvor mye man tåler, ler hun.

Ett tips har imidlertid Sigurdsen til den gjengse galleribesøkende:

– Ikke drikk så mye at du begynner å spy, og i hvert fall ikke på kunsten. Det kan man spare til etterfesten.

Særlig i en vernissagesetting bør man vokte seg for å drikke for mye, mener Sigurdsen.

– På vernissage er risikoen at jo mer man drikker, jo større sjanse er det for at man ender opp med å kjøpe noe man ikke planla å bruke penger på.

Byttehandler reklame mot vin

Galleriåpninger handler om å skape oppmerksomhet rundt et kunstnerskap, men også om å hanke inn potensielle kunder, forklarer Sigurdsen.

– Det er mange vinglade mennesker i dette landet, i alle slags aldre, med alle slags lommebøker. Alkohol og festligheter blir et påskudd for gallerier til å rekruttere samlere og innkjøpere til nettverket sitt.

Medlemmene i UKFFGV, på sin side, bidrar heller med god stemning enn kjøpekraft. Da vi forlater galleri nummer to illustreres nettopp det. Utenfor utstillingslokalet ligger det, til alles forundring, flere forlatte pakker med øl.

– Dette er jo tross alt det gamle horestrøket, ler en av de oppmøtte.

– *Kan det være noen som har tatt med seg sin egen drikke til åpningen?*

– Da er det hvertfall ikke en av oss. Å kjøpe vår egen alkohol er jo det vi prøver å unngå ved å gjøre dette, sier Lampe.

Derfor har Lampe og resten av følget, som øker i antall for hvert galleri vi besøker, rettet snuten mot neste stopp på programmet.

– Sånn jeg ser det, får galleriene mye gratis presse av at vi arrangerer disse rundene. Hva betyr noen tusenlapper med vin mot at det kommer en haug med mennesker og ser på kunsten?

Lampe tar en titt på kartet hun har forberedt over kveldens vernissager, før hun fullfører resonnementet.

– Vi er jo fremtidens gallerikunder.

Ti år på baken

Selv om gruppen består av potensielle kjøpere, har de, som pengelense studenter, også en outsiderrolle i en ellers seremonipreget og pompøs kunstverden. Siden starten i 2012 har de rukket å opparbeide seg noen teknikker for subtilt inntak av alkohol – i tilfelle de blir uglesett av noen av de mer selvhøytidelige kunstkjennerne til stede på utstillingene.

– Hvis du føler deg cheesy og ekstra blakk kan du gjøre en «dubblar». Da heller du drikke fra et glass over i et annet, og later som du kun har tatt ett, forteller Lampe.

Til neste år fyller UKFFGV hele ti år. Da har den uoffisielle foreningen planlagt en offisiell jubileumsfest.

– Det blir ti år med å drikke på kulturelitens regning, sier Lampe, før hun utbryter:

– Da skal jeg kjøre dubblar!

kulturredaksjonen@universitas.no

Tour-guide: Victoria Margrethe Lampe arrangerer gallerirunder hver torsdag.

Kunstnerisk anlagt: August Rosenlund Kvam jobber som kunstner, og har vært med i UKFFGV siden starten.

DEBATT

debattredaktør: Maria Jostad
jostadmaria@hotmail.com 953 04 998

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Ring, ring!

Å finne gode temaer til lederne i studentavisen er ikke alltid så lett. Noen ganger må man bare gå for noe, avisen må jo ha en leder. I siste utgave av Tuntreet gikk ansvarlig redaktør Tord Kristian Fjellheim Andersen for temaet alarmer. Spenstig! Andersen synes at «Alarmer er utrolig irriterende. Enten det er mobilen som melder om at en ny dag er ankommet, dampen fra middagen som utløser brannvarsleren ved uhell eller bilen som skriker ut etter oppmerksomhet.» Til tross for at alarmer er plagsomme, innrømmer Andersen at teknologien også har en praktisk funksjon: «Dersom husalarmer ikke lenger finnes, vil vi kanskje se hyppigere tyveri i hus!» I håp om å gjøre vekkeklokka litt mindre torturerende, så hadde Andersen tidligere fuglekvitter som vekkelyd. Konsekvensene var fatale: «Nå skvetter jeg når jeg hører fugler i hekken!» Andersen gav meg nok ingen nye tanker om fenomenet alarmer, men jeg skal hvert fall unngå fuglekvitter fra mobilen. Takk for det!

Kronikkhysteriet

I en kommentar i Stoff skriver journalist Ingrid Borvik om at det ikke lenger er greit å tulle med alvorlige temaer, og hvorfor det er dumt. Debatten er ikke ny, men absolutt interessant. Borvik viser til flere eksempler der komikere og mediehus har måtte beklage tullingen sin på grunn av det Borvik omtaler som «dagens kronikkhysteri.» «I det det store havet av informasjon kreves det overdrivelser, da er det viktig å ta ting med en klype salt. Humor bør kunne være drøy, men ironisk, og det er nødvendig.» Godt poeng, men for å være litt meta her, apropos ironi: Borvik skriver en kommentar der hun kritiserer de som skriver kronikker, og kritiserer komikeres drøye humor. Er ikke det litt å bite seg selv i halen? Må ikke kronikkforfatterne også ha lov til å komme med krass kritikk? Kanskje er problemet til Borvik snarere at kronikkene er for kjedelige: «Jeg ønsker at underholdningen jeg konsumerer skal være leken, ironisk og uforpliktende, men med et seriøst bakteppe av at det tross alt har et etisk grunnlag.» Ok, skal prøve å spice opp kronikken min litt mer neste gang.

Ukas tvitringer:

Fredrik Halsen @FredrikHalsen
Stig Brenner 1-0 Jonas Gahr Støre #rusreform

Og jeg som trodde statsministeren skulle vinne P3 Gull i år!

Jon Arne Rudihagen @Hessjastarun
Ikke for å virke too cool for school og sånn, men når Twitter-feeden min teppelegges av alskens Maskorama-gjetting er det på tide å ta en ryddesjau i listene.

Er du egentlig for kul for Maskorama eller er du hemmelig fan og redd for å få vinneren avslørt?

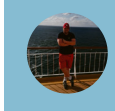

Axel With Gogstad @AxelGogstad
Julebord i morgen. Begivenheten du gleder deg til, men som du skulle ønske aldri fant sted dagen etter.

En helt vanlig lørdag altså.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til
debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å fortkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Kvinner og barns helse under press i Afghanistan

Afghanistan

Sarvani Mahalingam og Shabnam Rameshk, medisinstudenter ved UiO

Som politisk brysomme medisinstudenter ser vi på helseforholdene i Afghanistan som meget kritisk. Internasjonalt bistandskutt går utover befolkningshelsen.

I Afghanistan har Talibans maktovertakelse ført til redusert ekstern bistand for helsetiltak. Tidligere hadde Afghanistan en eksternt finansiell støtte på opptil 75 prosent. Dette er et faremoment for det helsefremmende arbeidet for kvinner og barn.

For allerede i forkant av USAs uttrekning reduseres bistanden for helsehjelp, ifølge Human Right Watch. Flere land vegrer seg for å inngå avtale med Taliban-kontrollerte områder. Verdensbanken og Det internasjonale pengefondet kuttet den finansielle støtten for å unngå å støtte Taliban. Svekket økonomisk støtte har følgelig hatt skadelig virkning på kvinner og barns helse.

Som studenter er vi nødt til å løfte blikket og se elendighetene som rår i globale sør

Som studenter er vi nødt til å løfte blikket og se elendighetene som rår i det globale sør. Landets helsesystem står i fare for å kollapse, og politiske uroligheter og ustabilitet vanskeliggjør situasjonen ytterligere.

For hva er det som egentlig skjer i Afghanistan? Ifølge UNICEF er 3,2 millioner av 14 millioner barn under 5 år underernært. Opp til 3 millioner barn er ikke vaksinert for polioviruset og Afghanistan er blant de få landet med polioendemi. Ekstrem underernæring er dødelig. Vaksinering er viktig for å hindre sykdomsspredning. I vår tid vitner covid-19 om dette.

Kvinnens rett til egen helse derimot blir nærmest pulverisert. Utrygge reiseforhold begrenser tilgang på medisiner og undersøkelser. Nektet tilgang på utdanning derimot har ført til færre kvinnelige helsepersonell og mindre helsehjelp for kvinner. Især kvinnelige leger blir mistenkeliggjort og latterliggjort for å kommunisere med motsatt kjønn. Redusert bistand forhindrer altså et kjønnsnøytralt helsevesen på sikt.

Selv om bistandskuttet setter kjepper i hulene for et helsefremmende arbeid, er ikke dette ensbetydende med evig økonomiske hjelp. Budskapet er ikke at man skal gi mer økonomisk støtte til Taliban, men å sette press for å bedre levevilkårene i landet.

For at levevilkårene skal bli bedre må man først endre det grunnleggende. Kvinnene må fullføre utdannelsen for at det skal bli flere kvinnelig helsepersonell. Tilgangen på utdanningen for både barn og kvinner bidrar til å styrke kunnskapen om helse, vaksinasjon, epidemiforebygging og underernæring. Matprisreduksjon og flere i arbeid gir familier bedre råd. På en slik måte kan man stabilisere landsøkonomien, noe som kan øke tilgangen til helseressurser og sykehusbygging.

debatt@universitas.no

Bevar hjelpetelefonen for studentenes psykiske helse!

Psykisk helse

Kristoffer Robin Haug, stortingsrepresentant for Miljøpartiet De Grønne

Koronapandemien har avdekket en psykisk helsepandemi, og blant de som er hardest rammet er studentene. Det minste vi kan gjøre er å la dem beholde hjelpetelefonen for psykisk helse som ble opprettet tidligere i år. Hjelpetelefonen kostet Solberg-regjeringen 1,5 millioner å opprette, og driftes av Mental Helse. Å videreføre tilbudet skulle bare mangle, og Miljøpartiet De Grønne går inn for å reversere regjeringens kutt av hjelpetelefonen.

Det er bedre og billigere å forebygge at skaden skjer, enn å bruke masse ressurser på å rydde opp i etterkant

Grønn helsepolitikk minner mye om miljøpolitikken vår. Det er bedre og billigere å forebygge at skaden skjer, enn å bruke masse ressurser på å rydde opp i etterkant. Derfor prioriterer vi tidlig innsats og lavterskeltibud for psykisk helse. Har du noe som gnager på psyken så blir du fort verre av at det gnager for lenge, men om du får tidlig hjelp til å komme ut av det så er mye lidelse spart. Studenttelefonen gir stor nytte for begrensede midler, og har blitt mer og mer brukt gjennom året, med oktober som den mest hektiske måneden hittil.

Man skulle tro at Støre-regjeringen klarte å sette av 1.5 millioner til å videreføre dette viktige tilbudet i 2022. Dette ville vært en liten post i statsbudsjettet sammenlignet med økt studiestøtte, penger til samskipnadene slik at de bl.a kan styrke sine helsetilbud og økte midler til flere studentboliger, som er tiltak den nye regjeringen heller ikke finner penger til.

Oppsiktsvekkende nok foreslår regjeringen tvert om å kutte hjelpetelefonen.

Vi i Miljøpartiet De Grønne mener den tverrpolitiske nedprioriteringen av studentene er uakseptabel, og vi vil derfor videreføre støtte til studenttelefonen i tillegg til pengene vi legger på bordet for økt studiestøtte, økte midler til samskipnadenes helsetilbud og flere studentboliger i vårt forslag til statsbudsjett. Hvis AP og SP virkelig ønsker å prioritere studenthelse i 2022, klarer de å omprioritere 1,5 millioner før statsbudsjettet vedtas i desember.

debatt@universitas.no

Julehilsen til studentene fra rektoratet

Semesterslutt

Svein Stølen, rektor ved Universitetet i Oslo
Bjørn Stensaker, viserektor utdanning Universitetet i Oslo

Julen nærmer seg med stormskritt, og eksamensperioden er for mange enten allerede overstått eller veldig nært forestående. For oss i rektoratet har det vært flott å oppleve at våre undervisningslokaler har våknet til liv i høst, og at mange studenter har funnet veien tilbake til universitetet. Samtidig vet vi at noen fortsatt har hatt digital undervisning dette semesteret – der enkelte synes dette er et tilbud som er tilpasset studentenes hverdag, mens andre lengter etter de fysiske møtene som både skaper motivasjon, læringstrykk og som skaper det læringsmiljøet vi alle ønsker oss.

Det er imponerende hva studentene har fått til i pandemien. Vi ser at studentene har jobbet hardt, og det gir seg synlige utslag i våre statistikker. Vi ser en økning i antall avlagte studiepoeng og resultatene er gode også når det gjelder eksamen. Vi tror mange også har høstet erfaringer som er vanskeligere å måle, men som er minst like viktige. Evnen til å motivere seg selv og ikke minst til å organisere egen (studie-)hverdag er egenskaper som vi tenker er blitt styrket i pandemiperioden, og som studentene vil ha stor nytte og glede av resten av livet.

Mange har snakket om at vi etter hvert skal «tilbake til normalen» når vi får overtaket på pandemien. Vi tror at universitetet, undervisningen og studentenes læring kanskje ikke blir helt som før. Digitaliseringen har bidratt til å løse opp en del av de praksiser som lenge har vært innarbeidet i undervisningen. Samtidig har vi fremdeles en tendens til tenke undervisning inn i begreper som «forelesninger» og «seminarer» – der begrepene ofte legger føringer på vår praksis. Kanskje bør vi begynne å tenke annerledes om hvordan vi i felleskap kan legge til rette for studentenes læring? Kanskje bør vi begynne med å tenke på vår undervisning som «læringsøkter» – et begrep som kanskje kan stimulere til mer kreativitet i forhold til hvordan vi legger opp og organiserer undervisningen? Kanskje – og det er vårt håp – kan vi engasjere studentene enda mer i tenkningen rundt hvordan undervisning og læring skal legges opp i årene som kommer.

Vi tror at universitetet, undervisningen og studentenes læring kanskje ikke blir helt som før

Vi ønsker alle studentene en riktig god jul – og så ser vi frem til et spennende vårsemester!

debatt@universitas.no

Ukas sitat:

– Så det mest irriterende akkurat nå er vel at sånne som dere kommer og stiller oss spørsmål!

Det svarer William Quist Ingvaldsen (20), student på sammenliknende politikk ved UiB, når Studvest spør ham hva som er mest irriterende på lesesalen

En bygdetullings bekjennelser

Petit

By og bygd

Eline Ruud Kristiansen, journalist i Universitas

Kjære Oslofolk. Norge er mer enn bare Oslo.

Vi er de som forlot hjembygdas trygge favn til fordel for storbyens larm. Du kjenner kanskje opptil flere av oss uten å vite hvilken forhistorie vi bærer i bagasjen. Avslører du oss, er det kanskje på grunn av dialekten, men den blir mer og mer utvasket for hvert år som går i Oslos urbane jungel. Vi mister litt av oss selv i hovedstadens homogeniserende prat. Stavelse for stavelse forsvinner palataliseringer, apokoper og andre fancy begreper som får de i hjembygda til å kalle oss svevende og pretensiøse.

Vi snakket alltid «oslosk» da vi lekte som barn, og riksmålet kommer smygende tilbake i denne voksenleken kalt livet. I deltidsjobben på butikk, café og skole legger vi om, snur om spørreordene, assimilerer oss i dette samfunnet som spør to og tre ganger når de møter et «ka» og «kolles». Langsomt tar ordene overhånd, de blir et virus, de spiser oss opp innenfra.

Vi lyver når du spør hvor vi er fra. Trondheim betyr egentlig ikke Trondheim, og Bodø er ikke alltid Bodø. «Egentlig fire timer unna Trondheim», en distanse som kunne tatt deg fra Frankrike til Tyskland, gjennom Luxembourg, Belgia og Nederland. Men vi sier Trondheim og Bodø, så du skal forstå.

«Jeg kjenner en i Trondheim,» svarer du. «Han heter Espen.»

Vær tålmodig med oss når vi tar T-banen i feil retning

Vi er tålmodige med deg hvis du kan være tålmodig med oss. Ikke si bydelen der du kommer fra, heller ikke hvilken videregående. Alt er det samme for oss, Vettakollen, Stovner og Storo, alt er bare lyder for oss. Akkurat som at Verdal og Vadsø er akkurat det samme for deg.

Latteren er forresten ikke ekte når du fremfører din parodi på dialekten vår. Vær tålmodig med oss når vi tar T-banen i feil retning. Vær tålmodig når du ser oss krysse på rød mann. I bygda vår finnes det ikke lyskryss, faktisk ikke en eneste rundkjøring.

Og ikke døm oss når vi sier vi kan forstå at folk stemmer Senterpartiet. Vi sukker når du romantiserer bygdelivet. Vi kremter når du sier at du gjerne kunne tenkt deg å bo på et øde sted, helt alene med bare noen kyr så du kan komme «ordentlig i kontakt med deg selv.» Lykke til med å finne kollektivtilbud ut dit.

Ikke kall oss uetiske og late når vi tar fly hjem til jul. Det er ikke latskap å ville være hjemme på under 24 timer, uten å bruke hele storstipendet. Ta en ekstra titt på kartet. Det er ikke alle steder det går en buss hvert femte minutt.

Hva skal metropolene med oss, her vi befinner oss fjernt fra våre opprinnelige habitat?

Oslo trenger mangfoldet vi bygdeemigranter kan tilby. Perspektivene våre trengs på de oslosentrerte universitetene og høyskolene.

Selv om vi mister mye av oss selv ved å være her.

Holdningene forsvinner langsomt. Plutselig står vi der, to sekunder for sen til trikken og ser at det er fem minutter til neste går. Øyeblikket fem minutter er lang tid, er øyeblikket bygdetullingen er offisielt død. Og opp fra bygdetullingens døde legeme svever den nyfrelste byborgeren som teller hvert sekund og deler livet inn i sone 1, 2 og 3, og tre timers kjøretid er en evighet.

debatt@universitas.no

ANMELDELSER

anmelderredaktør: Ellisiv Sunde Myrva
anmeldelser@universitas.no 944 73 404

O jøl med din glede

For dere lekmenn der ute forbindes kanskje desember med familiehygge og tradisjonsmat. Her i Universitas-redaksjonen betyr derimot starten på julemåneden kun én ting: julebrygg-ekstravaganza!

tekst Vegard Møller og Amanda Schøyen i samråd med redaksjonen

Ringnes Julebokk 9,0%

Julebokken til Ringnes er kanskje «født i Oslo», men av typen som fant seg selv på backpacking. I panelet slenges det ut karakteristikker som «gjenkjennelig soyasaus» og «tysk-ish». En hybrid smaksprofil, med andre ord! Totalinntrykket blir imidlertid sprikende. Denne hadde hatt godt av et halvår hjemme i Norge for å reconnecte med juleølfamilien sin.

Karakter: D

Frydenlund Juleøl 4,6%

Frydenlund, more like frydenøl XD, amirite? Dommen er hvertfall enstemmig, dette er en helt grei juleøl. Den lett å fortære, og har attpåtil en syrlighet ved seg som mange juleøl mangler. «Det er som om noen har lagt ølen i kaffekopp og glemt den i vinduskarmen – men det funker», mener en paneldeltaker.

Karakter: C

Dahls Juleøl Sterk 6,0%

Denne brunsorte lageren har karakter og styrke med sine seks prosent, men den er likevel frisk og fruktig. Den har en god og varm smak, og er et lite måltid i seg selv. Vi synes den lukter litt røyk, og noe forteller oss at den gjør seg utmerket foran peisen. B for bål.

Karakter: B

Nordlands Juleøl 4,5%

Får man pluss i boka for et design verdig Nasjonalmuseet? Alternativt minus for å skrive nordnorsk med stor forbokstav? Dette er uansett en av de bedre butikkølene, og selv om dette kan være ren innbilning, føler vi den smaker litt arktisk. Den er lettdrikkelig og lys, og smaken av jul er moderat sammenliknet med konkurrentene. Det er derfor usikkert hvor godt den egner seg til julemiddagen, men vi tar gjerne med oss en sekser på vorspiel tredje juledag.

Karakter: C

Aass Vellagret Juleøl 9,0%

Av alle juleølene i denne testen er nok denne den mest fjollete – og det er å ansees som en styrke. På baksiden opplyses det om at den passer godt til både cupcakes og kanin, og etiketten preges av snøkrystaller som glitrer som discokuler. Smaksmessig minner den om mørk sjokolade og julekrydder. En fest av en juleøl!

Karakter: A

Ringnes Juleøl Sterk 6,3%

«Denne lå godt i munnen, du», konstaterer en journalist i panelet – hva enn det er han mener med det. «Aromatisk, med hint av rosin», mener selveste redaktøren. Og sannelig, jo flere slurker vi tar, jo mer fruktig smaker det. Frarådes ikke.

Karakter: C

Dahls Julebrygg 4,6%

Til tross for sin skinnende, gullfargede innpakning, gjør dessverre ikke Dahls nevneverdig inntrykk på panelet. Dette er en uprovoserende, lettdrikkelig juleøl. Kan den labre mottakelsen ha å gjøre med at drikken serveres romtemperert?, lurer en paneldeltaker. Mulig det, men responsen forblir uansett like lunken som ølen selv.

Karakter: D

Dahls Lille Bjørn Juleøl 4,6%%

Hva er det vi smaker? Anis? Fenikkel? Jeg tror vi døper denne Lille Bjørn Lakrisøl. Det er usikkert hva Dahls får igjen for alle smakstilsetningene, men de får tommel opp for å ta sjanser hvertfall. Vi elsker det ikke, men det fungerer.

Karakter: D

Aass Premium Juleøl 6,5%

Aass leverer en voksen, men god øl. Tykk og fyldig med en maltpreget smak, og et hint av kransekake. Denne kan gjøre seg godt til bløtkake, hørte vi noen si. Så kanskje ikke så voksen likevel, når vi tenker oss om.

Karakter: B

Aass Juleøl Mørk Lager 4,7%

Et helt habil øl med romslig hint av humle og et sjenerøst drag av sødme. Litt gull, litt røkelse, og litt myrra, men trolig ikke av den typen du ville gitt til Guds enbårne sønn. De vise menn kan få nyte denne helt selv.

Karakter: C

Ringnes Juleøl 4,6%

Hæ, hva skjer? Har vi forflyttet oss til et skumparty i Ibizia? Her bruser det hvertfall over glasskanten når ølen deles ut. Gjemt under alt skummet skjuler det seg også en dyp, honningfarget væske. Denne er vakker og dramatisk – men ikke så mye mer enn det. Smaksmessig alt for tam og anonym.

Karakter: D

Dahls Kong Vinter 7,0%

Når Kong Vinter entrer juleølscenen, bryter det ut i diskusjon i rommet. Har Dahls valgt å kalle ølen sin vinterbrygg så de kan selge den etter desember også? Vi lar det passere, for denne smaker uansett skikkelig jul! Dessuten har den noen forfriskende sitrustoner som skiller den fra resten av hopen, så det blir ekstrapoeng for individualitet.

Karakter: B

Tuborg Juleøl 4,5%

Designet på denne klassikeren skaper splittelse i panelet. «Jeg føler jeg befinner meg i et snøkledd København» lyder det fra en side av rommet. «Dritstygt» kommer det med fra den andre. Smaken er det derimot mer enighet om: det merkes at dette er en billigøl. Tuborgen er juleølets svar på en basic bitch, blir dermed konklusjonen.

Karakter: D

Aass Bryggerimesterens Juleøl 4,7%

Aass fortsetter å levere, denne gangen med en god butikkøl. Den er søt og mektig, med en maltpreget smak. Her må det da visselig være noe gjærbakst inni bildet også? Bryggerimesteren var sikkert Lucia en gang i tiden, få det på med lussekatter!

Karakter: C

Fortsetter →

Universitas anbefaler

Ellisiv Sunde Myrva, anmelderredaktør

Yodude/Heybro – Mercedes Benzo
Du og jeg og akkurat samme vibe som bergensmusikken fra '09zvv

Hedvig Mollestad – High hair
Føler meg som en jævla kjerring i ordets beste mening

Bendik HK – Give me
Gi meg ... denne låten (og hele albumet) i alle kanaler

Kyss på halsen – Nubivagant
Dette kunne vært «Be my baby» av The Ronettes, men det er det altså ikke. Men det er støvete, retro drømmer!

Kulturkalender uke 49 & 50

14/12

Morning beat i Kulturkirken

Vanskelig å gidde om morningen? Kanskje lettere å digge på konsert? I Jakob kirke blir det julekonsert med Ost & Kjex, med vegansk julegrøt, deilig frokost, gløgg og andre spennende drikkevarer, live act og pop up butikker. Morning Beat er et bærekraftig kulturprosjekt, der nedbrytbar glitter, live DJs og ulike kunst/musikk-innslag forenes i dans og avsluttes med en heftig yogatime!

Hvor: Kulturkirken Jakob
Når: 14. desember, fra kl. 06: 30 – 10: 00

7/12

Universitas 75 år!

I 75 år har Norges største studentavis engasjert, provosert og vært en tydelig stemme for flere generasjoner med studenter, det skal feires – ydmyke som vi er! Velkommen alle!

Hvor: Kulturhuset
Når: 7. desember, kl. 18.30

18/12

PURE ECSTASY #3

Mer ekstatisk dansemusikk med Dajani og Krass bak spakene! Dans eksamenssorgne vekk før julen melder sin ankomst.

Hvor: Kafe Hærværk
Når: 18. desember, kl. 22: 30

12/12

Julemarked m/Eggetloppis + Hausmania

Det blir julemarked på Hausmania Kulturhus. Leter du etter den perfekte julegaven i tillegg til at du ønsker å støtte små/lokale aktører? Eller bare rett og slett komme i skjønn julestemning? Ta turen!

Hvor: Hausmania Kulturhus
Når: 12. desember, kl. 12: 00 – 17: 00

Ellisiv Sunde Myrva, anmelderredaktør i Universitas — Ukas anbefaling

Mitt liv som hund

Hvem: Fargetanter Hva: Det simple Hvorfor: Estetisk krigføring

Jeg innrømmer det, som barn var jeg en av dem som svarte «turkis med glitter i» på spørsmålet om hva favorittfargen min var. Jeg skal heller ikke legge skjul på at det er akkurat sånne barn jeg ga de dårlige fargetusjene til da jeg jobbet på barneskole. For det tok noen år med å alltid velge det mest ekstravagante og «jeg kunne bodd i en van i skogen»-aktige, før jeg skjønte at djevelen faktisk er i detaljene, og noen ganger er det enkle som regel det beste. Selvfølgelig er det plass til individualisme, men kan du ta de yogabuksene med paisley-faenskap et annet sted? Hvorfor være en jævla shar pei, når golden retrievere har det så jækla fint.

Alida De Lange D'Agostino, journalist i Universitas — Ukas advarsel

Vagina? Se hit!

Hvem: Blodbiff-eiere Hva: Kalde benker Hvorfor: Vondt og dyrt

Tenk deg GODT om før du planter ræven på en kald benk. Sjansen for at du får urinveisinfeksjon mens du venter på trikken er lav, men aldri null. Uansett hvor flink du er til å løpe på dass etter en runde med flat tango, er du aldri helt trygg. Plutselig er du 500 kroner fattigere og har fått streng beskjed fra farmasøyten på Apotek 1 om at du ikke kan drikke deg sanseløst drita på julebord. Hvis du er en student i eksamensperioden kan dette bli plagsomt for konsentrasjonen, og ikke minst dramatisk for økonomien. Budsjettposten «uforutsette utgifter» er tross alt bare for de over førti. Sorry fæmmen, det blir te fra Søstrene Grene i julegave i år igjen.

ANMELDELSER

anmelderredaktør: Ellisiv Sunde Myrva
anmeldelser@universitas.no 944 73 404

Borg Juleøl 6,5%

Nøktern, men med en tydelig identitet. Nedtonet smak, men med et hint av krydder. Om denne ølen var en person, er den av typen som ville skapt god stemning når den kommer inn i et rom. Dette er et aldri så lite stjerneskudd på desemberhimmelen, enes det om i panelet.

Karakter: B

Clausthaler Alkoholfri Juleøl 0,0%

Her tror vi Clausthaler har forsøkt seg på en urtete øl. Dessverre har de endt opp med en smak av granbar laget av plast, med spor av havre og såpe i stedet. F for fri. Neida, men likefullt F.

Karakter: F

Borg Juleøl 4,7%

Trenden med utvannede butikkvarianter fortsetter med dette tynne og skvipete forsøket på en juleøl. Denne mestrer kunsten å være anonym og likevel vond, og har et hint av svette vridd ut av en brukt truse. Er vandig et ord? I så fall passer det utmerket til denne.

Karakter: F

Aass Julebrus med sukker 0,0%

En trivelig julebrus med smak av bringebærdrops. Det å slippe aspartamen er vel verdt den økte risikoen for hjerte- og karsykdommer.

Karakter: B

Hansa Juleøl 4,7%

I gråsonen mellom Hansas fyldige sterkøl, og Nordlands lyse pilsner med begrenset julepreg, finner vi de masseproduserte bayermaltølene med moderate mengder av hva enn som får noe til å smake jul. Her leverer Hansa til godkjent pluss.

Karakter: C

Hansa Juleøl 6,5%

Nam, dette var mums! Her har vi å gjøre med en lite tilgjort, men desto mer imponerende juleøl. Smaken er dyp og rund, og rik på umami. Kun en god julemiddag kunne gjort denne bedre!

Karakter: A

Fredrikstad Juleøl 4,7%

Denne synes vi smaker helt greit, men litt brent og sotete, som plasten man må tygge på for å blåse opp et badedyr i et røykehus. Ikke like god som polvarianten, men den kan funke hvis du liker mørkt øl – og ikke er helt stødig på polets åpningstider i julen.

Karakter: D

CB Juleøl 6,5%

Skuffende fra CB – og de som hadde en så god greie på gang med sterkvarianten! Her er det som om noen har helt vann, av typen søle, i ovennevnte. Enkelte i panelet mener dessuten butikkvarianten har en «bismak av vegetasjon». Neste, takk!

Karakter: F

Grevens Julecider 4,7%

Med ett var panelet transportert tilbake til ungdommen. Denne smaker som fjortisfylla! «Søt bensin», «fluortabletter med bringebærsmak», utdyper noen av de mer erfarne juleøltesterne. Til tross for den nedlsående dommen, har panelet en gratis businessidé til Grevens: hell dette i en glassflaske og omdøp det til julerusbrus, så er dere kanskje inne på noe.

Karakter: E

Munkholm Alkoholfritt Juleøl 0,0%

De sier denne smaker nybakt grovbrød. Vi kan bekrefter at den smaker det og kun det. Om ikke bittelitt honning?

Karakter: D

Aass Julebrus Sukkerfri 0,0%

Jeg vet ikke med dere, men jeg liker e-stoffer», erklærer en i panelet, og foreslår derpå karakter A til Aas. For oss andre, med hakket mer sofistikerte smaksløker, går tankene mer mot smeltet lollipop og suketter som har gått ut på dato. Dette er en julebrus som kunne vært forfriskende og fruktig, men i stedet velger å være syntetisk sukkerlake.

Karakter: E

Hansa Julebrygg 4,7%

Er dette en juleøl, eller en adventsøl? Fargen kan bedra. Litt vel mye sødme, og vi klarer ikke helt å bestemme oss for om den smaker deig eller potetmos. D for deig?

Karakter: D

Fredrikstad Juleøl 6,5%

Denne smakte havvind i kjeften, eller rettere, Glomma-vind i ganen. Vi er da i Fredrikstad, må vite! Designet må også trekkes fram her: Dette er en øl man kunne fått i julegave av foreldrene sine, mener panelet. Og ikke bare har etiketten en estetisk funksjon, den byr også på en innføring i hedenske juletradisjoner. Pluss i boka for å avmystifisere den kristne julelegenden!

Karakter: B

Jacobsen Golden Naked Christmas Ale 7,5%

Ølen med testens kanskje mest cheeky navn? Størrelsen er det hvertfall ikke noe å utsette på – flasken rommer hele 75 cl. «Denne fikk hullet der min visdomstann en gang var til å pulsere», utbryter en paneldeltaker. Som forventet av en naken danske, med andre ord!

Karakter: B

Aass Uten Juleøl 0,0%

I motsetning til Aass Vellagret passer denne verken til kanin eller cupcakes. Den smaker litt mjød, og er tross alt bedre enn Clausthaler, om så marginalt. Det er dog noe skuffende med en anonym alkoholfri øl som bare synes å ha blitt laget for å karre til seg et stykke av et eksisterende segment.

Karakter: E

Ad notam

Universitas oppsummerer uka

Oslomet på RektorJakt [sic]

Oslomet skal velge ny rektor, melder Universitas denne uken, og valget står mellom Nina Waaler og Christen Krogh. Det var opprinnelig en tredje kandidat, men ifølge Universitas er han nå uaktuell, fordi han har fått seg en annen jobb. Men hvordan kan man si nei til Oslomet? Ad notam skyter ham en melding, og Pål Barkvoll svarer kjapt.

– Det det ble uaktuelt å bytte navn til Pål BarkVoll[sic].

Oslomet har lenge insistert på å skrive navnet sitt feil, altså OsloMet [sic]. Senest i dag har Nina Waaler forsvart deres strenge feilskrivningsfilosofi. På spørsmål om hvorfor, svarer hun:

– Jeg gjør hva som helst for denne jobben.

Ad notam har også snakket med Christen Krogh, prorektor for Høyskolen Kristiania, som har doktorgrad i filosofi.

– *Hva er ditt standpunkt på Oslomets feilskrivningsfilosofi?*

– Hvem er du til å si at vi skriver det feil? Er det en ekstern objektiv standard? Hva er ord? Hvordan vet du at ikke vi egentlig skriver Oslomet riktig, men at en ond demon forvandler det til «OsloMet» hver gang? Hvordan vet du at jeg stiller som rektor? Hvordan vet jeg det? Kanskje Oslomet er en oppfinnelse jeg har konstruert i hodet mitt, sa Krogh til Ad notam.

Kort tid etter kunne Ad Notam lese følgende på Oslomets nettsider: «Gratuler vår nye rektor, NinaWaaler [sic]!»

Ukas studentvin

Bjørn Winquist, vinanmelder i Universitas

SAUNASPRIT: Koskenkorva-flaska lover ikke rent lite. Ifølge etiketten er det ikke bare bra byggkorn, rent vann og dedikerte lokale bønder i den lille landsbyen Koskenkorva. Landsbyen har visst også naturens beste ingredienser og livet er ukomplisert. Ukomplisert er et nøkkelord her. Vodkaen er enkel og glir greit ned, smaken er verken komplisert eller kompleks, men egentlig sånn som vodka skal være. God og smooth. Men la det være sagt; for de fleste av oss som har vært ungdom, så er ikke Koskenkorva noen nyvinning. Om man liker denne vodkaen, avhenger nok av om du assosierer Koskenkorvaens legesprit-lukt med smaken av magesyre over et toalett på en videregående-fest eller ikke. Gjør du ikke det, så er det bare å kjøre på.

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Koskenkorva Vodka
Pris: 339,90 kroner
Land: Finland
Alkohol: 37,5 prosent

Vi spør

av **Flyver'n**

Ned med byråkratiet

Søknadskrøll hindret studenter i å dra på utveksling nå til våren. Jeg er bekymret for egen utveksling neste høst. I tillegg har jeg noen forslag til UiO som kanskje kan hjelpe. For hvis byråkratiet feiler, hva gjør man da? Velter det.

– HFs studieinfo, du snakker med Ida.

– *Hei! Jeg har hørt om studenter som ikke fikk dra på utveksling når de egentlig skulle, fordi de UiO hadde gjort noe feil. Jeg skal på utveksling neste år, og er litt bekymret.*

– Du reiser nå i januar?

– *Nei, neste høst vil jeg til Italia.*

– Så du har ikke søkt enda?

– *Neida, men jeg lurte på om dere hadde noen planer for å sikre at det ikke skjer feil igjen?*

– Skal vi se. Kan jeg spørre hvilket program du reiser fra?

– *Idéhistorie.*

– Er det der det har vært trøbbel tidligere?

– *Nei, jeg tror ikke det.*

– Ja ikke sant, fordi...

– *Men du skjønner, jeg har et lite forslag bare. For hvis man bare kutter ut mye av papirarbeidet, så vil kanskje ting bli litt lettere?*

– Ja, det kan fort hende.

– *Ja?*

– UiO har jo blitt mye mer papirløse de siste årene. Men de fleste utenlandske studieinstitusjoner er ikke det. Norge ligger ganske langt fram der. Men hvis du vil snakke med den internasjonale koordina-

– *Neida, men jeg bare lurte på en ting til. For hvis man kutter ut alt tull med søknader. Og jeg bare kan si til deg at «Jeg vil på utveksling til Firenze neste høst», så ringer du Firenze og sier at jeg kommer. Det hadde kanskje vært enklere?*

– Ja, jeg har dessverre ikke noe makt til å endre det, men...

– *Nei, ok. Men si at vi dropper hele ringingen. Også når høsten kommer drar jeg ned til Firenze også møter jeg opp på skolen og bare krever min plass. Det hadde vel vært det aller enkleste?*

– Vi har ikke noe utveksling her på HF-skranken, jeg kan dessverre ikke gi noe særlig informasjon om hvordan det fungerer eller hva som kan gå gærent. Men hvis du har noe du lurer på, så kan du snakke med internasjonal koordinator...

– *Men tror* ***du*** *det hadde funket, å møte opp bare?*

– Nei, jeg vet ikke, jeg har ikke noe med de prosessene å gjøre.

– *Har du hørt om den italienske filmskaperen Lorenza Mazzetti?*

– Nei.

– *For hun møtte opp på en filmskole i London på 60-tallet og fortalte at hun var et geni, også fikk hun starte på dagen. Det går kanskje an å prøve litt samme metode på utveksling?*

– Jo, det kunne fort hende. Hvis du har noe du lurer på, så kan du snakke...

– *Men da tenker jeg at jeg prøver det til neste år!*

– Mm.

– *Vil du vurdere din stilling på et universitet der byråkratiet rakner ved én sykemelding?*

– Det har jeg ikke mulighet til å ta stilling til akkurat nå.

– *Vi snallast!*

KVISS-CORBIN

1. Det meldes om at Twitter-sjefen skal gå av, men hva heter han?
2. Våren 2022 er det duket for presidentvalg i Frankrike, og NRK rapporterer i den sammenheng om at høyreradikale Éric Zemmour kan komme til å stille. Hvilken annen politiker og tidligere president sammenlignes han med?
3. Hva er afobi?
4. I hvilket år ble alle norske kvinner myndiggjort på lik linje som menn? Slingringsmonn på 10 år.
5. Ranger de tre skandinaviske landene etter flest til færrest kommuner.
6. Hvor mange grammatiske modus brukes vanligvis i dagligdags norsk?
7. Hva er spesielt med hunden Kerberos som vokter Hades' port i gresk mytologi?
8. Hvilken hinduistisk gud har et elefanthode?
9. Hvilken ølprodusent lager elefantøl?
10. Hvilket nummer i rekken av konger navngitt Carl er den nåværende svenske kongen?
11. Hvem spilte den kvinnelige hovedrollen i *Sixteen Candles* i 1974, i tillegg til å være del av *The Breakfast Club* i 1985?
12. Skuespillerne fra blant annet *The Breakfast Club* ble kalt for «The Brat Pack», basert på «The Rat Pack» fra 1960-tallet. Nevn én av medlemmene av «The Rat Pack».
13. Hva heter skuespillergruppen med Ben Stiller, Jack Black, Will Ferrell, Vince Vaughn, Owen Wilson, Luke Wilson og Steve Carrell som slo gjennom på 1990-tallet?
14. Hvilket band ga ut albumet *Breakfast in America* i 1979?
15. Hvilket tall er jeg ute etter? Tallet er antall år mellom da Beatles-medlemmene John Lennon og George Harrison døde, Ben Chilwells draktnummer i Chelsea, antall år siden The Olsen-brothers vant Eurovision, myndighetsalderen i Norge mellom 1869 til 1969, og mange har også tapt og vunnet penger på det.
16. 17. Hvilken nåværende Premier League-trener har vært manager for flest nåværende Premier League-lag?
18. Det norske ishockeylaget Stavanger Oilers tok nylig over tabelltoppen etter en knusende seier mot tidligere.
19. Hvor mange dager er det i Julen?
20. Hvilket år er det snakk om? Den norske embetstittelen fylkesmann endres til statsforvalter, traktaten om forbud mot kjernevåpen trer i kraft, Tyrkia trekker seg fra Istanbul-konvensjonen, Barbados blir en republikk, og den norske regissøren Petter Vennerød dør

av **Gabriel Corbin-Arntzen,** journalist i Universitas

SVAR/DOM

0–4. Exphil på Bali: Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.

5–9. AST1010 – Astronomi: Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.

10–14. Juss: Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.

15–20. Honours: WOW! Du er sånnå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1.Jack Dorsey 2. Donald Trump 3. Fyktitøsnet 4. 1888 5. Norge (356), Sverige (290) og Danmark (98) 6. 3, indikativ, imperativ og kondisjonalis (konjunktiv brukes også, men svært lite, og ikke til dagligdagds). 7. Han hadde flere hoder, vanligvis tre 8. Ganesha 9. Carlsberg 10. Seksten 11. Molly Ringwald 12. Frank Sinatra, Dean Martin, Sammy Davis Jr, Peter Øawford eller Joey Bishop. 13. The Frat Pack 14. Supertramp 15. 21. 16. Ralf Rangnick. 17. Rafael Benitez, Evertontreneren som tidligere ar sitteł i sjefstolen i Newcastle, Liverpool og Chelsea (Dean Smith, Brendon Rodgers, David Moyes og Claudio Ranieri har tre hver). 18. Sjøfemen 19. 12. 20. 2021

Rebus

av **Rebus for tog**

HINT: Utsett fristelsen. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Har tussafoten falt» Adelina, Pascaline, Stephanie og Aleksandra.